

J e g y z ő k ö n y v

az Országos Kisebbségi Bizottság

2006. december 14-én, csütörtökön, 10 órakor

az Oktatási Minisztérium (Budapest, Szalay utca 10-14.)

101. számú termében megtartott üléséről

Napirend:

1. Az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V.24.) OM-rendelet módosítása
Előadó: Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes (Közoktatási Főosztály)
Ötvös Zoltán vezető főtanácsos, érettségi referens (Közoktatási Főosztály)
2. A 2007. évi költségvetési törvénytervezet közoktatást érintő kérdései
Előadó: Kajos László főosztályvezető-helyettes (Esélyegyenlőségi és Nemzetiségi főosztály)
3. Tagok delegálása a MAB szakbizottságaiba
Előadó: dr. Frank Gábor elnök
4. Az OKB kérése alapján tájékoztató a nyolc évfolyamnál kevesebb évfolyammal működő általános iskolák tagintézménnyé válására, különös tekintettel a nemzetiségi iskolákra
Előadó: Kraszlán István osztályvezető (Eesélyegyenlőségi és Nemzetiségi Főosztály)
Szakértő: Dienes Renáta kistérségi referens (Közoktatási Főosztály)
5. Egyebek

Elnököl: Dr. Frank Gábor, az OKB elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Ipacs Tiborné (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége Beszédgyorsíró Szolgálat)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Agatics Hajnalka

Choli Daróczi József

Dr. Dzsotjánné Krajcsir Piroska

Dr. Pillér Györgyné

Dr. Rónayné Slaba Ewa

Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio

Fábiánné Orosz Ibolya

Szilcer Olga

Kjoszeva Szvetla

Krányecz Ferenc

Medvegy Pálné

Az Oktatási Minisztérium részéről:

Kajos László főosztályvezető-helyettes

Ötvös Zoltán (Közoktatási Főosztály)

Bársony Csaba (OKÉV)

Lajos Józsefné (OKÉV)

Szabó Tünde (OKÉV)

Borbély István (OKÉV)

Romácz László

Kraszlán István

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, megkezdjük mai ülésünket a kiadott és elküldött napirendi pontok szerint. Remélhetőleg mindenki megkapta a mellékleteket is. Köszöntöm főosztályvezető-helyettes urat, köszöntöm Ötvös Zoltán urat, vezető tanácsost, és köszöntöm az OKÉV szakértőit, Lajos Józsefné osztályvezető asszonyt, Szabó Tünde asszonyt és Borbély István urat.

A kiadott napirendi pont szerint az első az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002-es rendelet módosítása. Átadnám a szót Ötvös Zoltán úrnak.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Szeretettel üdvözlök mindenkit a közoktatási főosztály nevében, és a 40/2002-es jelen módosításáról szeretnék egy rövid összefoglalást adni és utána várjuk a kérdéseket, az OKÉV szakértői is azért jöttek el körünkbe, hogy ha esetleg olyan szakmai kérdés vetődik fel, akkor segítenek a válaszadásban.

Először arról szeretnék beszélni, hogy a 40/2002-es jelen módosítása milyen körre terjed ki, mert az előzetes beszélgetésünkéből is az derült ki, hogy nem teljesen tiszta. Ez egy nagyon szűk körű változtatás lesz, felső vezetői döntés alapján a nagy számú vizsgázót érintő tárgyakat – magyar nyelv és irodalom, matematika, történelem, angol és német nyelv -, és ezeken belül is a vizsgaleírások legszükségesebb korrekcióit végeztük el, amelyek nem tartalmaznak semmiféle olyan változtatást, ami a követelményeket érintette, kizárólag pontosítás, a vizsgaleírásban szövegtani helyesbítések, hogy például ne ismételjük a 100-ast a 40-esben, tehát gyakorlatilag egy stilisztikai, nyelvtani szupervízióról volt szó. Egy-két ponton, például történelemből arról is szó volt, hogy a vizsgaleírás érthetőbb, definiáltabb legyen, mit jelent az, hogy altéma, tétel, stb. Tehát azt gondolom, hogy ez a része nem annyira jelentős, de fontos volt, hogy sokkal tisztább vizsgaleírásaink legyenek, mondom: a nagy létszámú vizsgázót érintő, kötelező érettségi vizsgatárgyak esetében.

A másik csoportja a változtatásnak négy vizsgatárgyra terjed ki: szlovák nyelv és irodalom, német nemzetiségi nyelv és irodalom, valamint informatika és fizika, amelyeken kisebb, azt gondolom, ezen sem nagy horderejű változások történtek. A szlovák nyelv és irodalom, a német nemzetiségi nyelv és irodalom, amelyik önöket igazából érinti. Itt annyi változtatás történt, hogy a jelenleg is hatályos vizsgaleírásokban olyan, a vizsgarendszert érintő, azonnali orvoslást igénylő hiba van, amely miatt az elmúlt vizsgaidőszakok során közép- és emelt szinten ugyanazt a vizsgarészt kellett teljesíteni a vizsgázóknak. Ez pedig a vizsgarendszertől abszolút idegen. Ennyi történt, ez most gyakorlatilag egy-egy mondatot érintő változtatás, hogy ne lehessen.

Tehát azok a változtatások, amelyekről korábban itt, ebben a körben beszéltünk, most nem jelennek meg a 40-es módosításában, az a tavaszra tervezett módosításnak lesz a feladata. Most összesen ennyit érintett, hogy a 2007-es vizsgaidőszakokban már ez az anomália ne legyen benne a vizsgaleírásban.

A harmadik kupac, hogy az egész keretben legyen, azon vizsgatárgyakat is érinti a 40-es mostani változtatása, amelyekbe új vizsgarészek kerültek be, vagy teljesen új vizsgatárgyként jelennek meg: a múltkor már megbeszélt dráma, filozófia és művészettörténet, amelyekből írásbeli lesz középszinten, illetve művészettörténetből emelt szinten is, ezt a múltkor megbeszéltük, és a szerb

népismeret, ami nagyon fontos, hogy ebből már 2007-ben vizsgázhassanak a diákok, és gondolom, ez az, ami még nagyon értő fülekre talál itt. Most jelen pillanatban 40-es, államigazgatási eljárásban van, a szakmapolitikán túl. Nagyon remélem, hogy decemberben miniszter úr aláírja, és Brassói úr szavait tolmácsolom: január első felében meg fog jelenni a Közlönyben. Ez a történet.

Rákérdeztem én is, mert a nemzetiségis kollégák ezt nagyon a szívükön viselték, és ezt tudom mondani, hogy a történet annyira előrehaladott állapotban van, hogy ez január első felében meg fog jelenni a Közlönyben, és szerb népismeretből lehet majd ezek szerint vizsgázn.

Így összefoglalva ennyit. Várom a kérdéseket. Még egyszer, hogy tényleg tiszta legyen: ezekre a körökre terjed ki a mostani változtatás, a követelményekre nem, és a vizsgaleírások kisebb korrekciói azoknál a vizsgatárgyaknál, amelyekbe nem kerültek be új elemek a vizsgaleírást érintően, új vizsgarészek vagy teljesen új vizsgarész.

Az OKÉV képviselői is hozzászólnak, de remélem, hogy így összefoglalva érthető volt.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tessék parancsolni!

LAJOS JÓZSEFNÉ (OKÉV): Lajos Józsefné vagyok. Az osztályunk azt a feladatot a főigazgató-helyettes úrtól, hogy gyűjtse össze a vizsgaleírásokkal kapcsolatos módosításokat, és a nemzetiségi tantárgyhoz kapcsolódó módosításokat a nemzetiségi kollégákkal együttműködve, hadd mondjam így, hogy az OKI-s csoporttal együttműködve alakítottuk ki. Osztályunkon Szabó Tünde referens fogja össze ezeket a munkálatokat, és mi is kíváncsian vártuk, hogy mi lesz az eredmény. Pontosan tudtuk, a minisztérium pontosan tájékoztatott bennünket, hogy tavasszal lesz egy nagy projekt, amelynek keretében komoly változtatásokat végezhetünk a vizsgaleírásokon, most tényleg csak amit – hadd mondjam így – tűzoltómunkaszerűen muszáj megvalósítani, azt valósítottuk meg, egyetértésben a kollégákkal.

Mielőtt a változásokról konkrétan kolléganőm, Szabó Tünde referens szólna, azt kérdezem a minisztérium képviselőitől, a napi munkára levetítve a dolgot, hogy azzal, hogy a szerb népismeret megjelenik január elején, ez azt jelenti, hogy már február 15-én jelentkezhetnek is vizsgázók, tehát tétel készítésére... *(Ötvös Zoltán: Mi ezt szeretnénk, igen.)* Jó. Köszönöm szépen.

SZABÓ TÜNDE referens (OKÉV): Nagyon röviden: csak annyi a változás, amit Ötvös Zoltán kolléga említett, hogy a német nemzetiségi nyelv és irodalom vizsgaleírásban egy helyen szereplő mondat, hogy a szövegalkotási feladat megegyezik középszinten és emelt szinten, ez törlődne, illetve a szlovák nyelv és irodalom tantárgynál két helyen szerepel ugyanez a mondat, ez törlődne. Ettől a szövegalkotási feladatok akkor különböznének a közép- és emelt szinten. Illetve Pongrácz László főigazgató úr kérésére még két mondat bekerül mindegyik vizsgaleírásba, mert mind a két vizsgaleírás a helyesírást pontlevonást engedélyez, illetve ír elő, és az érettségi szoftver működésének szempontjából nagyon fontos az, hogy a végső pontszám ne lehessen negatív érték. Tehát ez a mondat is bekerül, hogy az összpontszám nem kerülhet negatív tartományba. Tehát ez a két módosítás lesz a két vizsgaleíráson pillanatnyilag, aztán tavaszra pedig nagyobb változásokat várunk, szeretnénk, és az OKI-s nemzetiségi csoporttal, képviselőkkel együttműködve dolgoznánk át a vizsgaleírásokat, ami egyben egységesítést is jelentene, tehát az

azonos elnevezésű, struktúrájú tárgyaknak minél jobban egyezniük kell a vizsgaleírás tekintetében. Köszönöm.

LAJOS JÓZSEFNÉ (OKÉV): Még egy kiegészítő mondatot tennék. Bizonyára tudják, csak amikor 2005 előtt készültek az új típusú érettségire, akkor több tantárgy tekintetében úgy gondolkodtak a fejlesztők és a vizsgaleírást készítő, hogy egybe tekintettek egy emelt szintű és egy középszintű írásbeli tételt, ami érthető volt abban az időben. Ezért ha egyszerre írják az emelt szintet és a középszintet és van benne azonos feladat, akkor az nem probléma, mert egyszerre, ugyanakkor írják különböző helyeken a gyerekek. De az élet és a gyakorlati tapasztalat továbbvitt bennünket, hogy van, amikor csak középszinten jelentkeznek vizsgázni, és megmarad az emelt szintű tétel, és akkor az használhatatlan, ha mi már a középszintű azonos feladatot feltettük a honlapra, ez pedig kötelességünk. Ebből adódik ez a változás, semmi másból.

ELNÖK: Tudom, épp tavaly a némettel volt ilyen probléma, a német érettségénél ugyanaz a szöveg volt, és egyszer már kiadásra került. Teljesen érthetőek ezek a változások. Tessék, Agatics Zorica!

AGATICS HAJNALKA: Azt szeretném megkérdezni, hogy miért csak a német és a szlovák szerepel itt, hogy negatív tartományba nem mehet az értékelés? Szerintem ez ugyanúgy kellene hogy vonatkozzon a horvatra, a románra is.

SZABÓ TÜNDE referens (OKÉV): Úgy tudom, hogy tavasszal be fog kerülni ezekbe a vizsgaleírásokba, és most az volt a kérés, hogy csak azok a módosítások, amit eleve megnyitottunk, tehát a német és a szlovák vizsgaleírás a névegyezés miatt mindenképpen módosítandó, és ezért egyúttal akkor azt a másik módosítást is belevittük, a többi más miatt nem kellett megnyitni. *(Agatics Hajnalka: Akkor nekem arra kell ügyelnem, hogy tavasszal benne legyen.)* Igen, hogy tavasszal ez a mondat benne legyen. Ez egy standard mondat, amit a magyar nyelv és irodalom vizsgaleírásból emeltünk át, és akkor ezt mindegyik olyan vizsgaleírásba, de még az is előfordulhat, hogy tavaszra úgy módosul a vizsgaleírás, hogy megszűnik ez a kategória, hogy a helyesírásért esetleg a nyelvhelyességen belül lehet pontot szerezni és nem levonás lesz érte. Tehát még ez is előfordulhat, és akkor annak fényében kell a vizsgaleírást módosítani.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Egészen biztos, hogy így lesz, ugyanis a magyar nyelv és irodalom és történelem tantárgyakból már most kipucoltuk ezt a mondatot. Ott előfordulhatott, hogy ad abszurdum negatív pontszámot ér el a diák az összteljesítményével. Teszem azt egy pontot szerzett összesen és mínusz két ponttal honorálták ezt a teljesítményét, mínusz egy ponton végezhet. Ehhez kapcsolódóan a megnyitott vizsgatárgyaknál már most rendbe akartuk tenni, Pongrácz úr javaslatát elfogadva, és ez bizony, a többi nemzetiségi tárgynál is tavasszal biztos, hogy be fog kerülni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyéb megjegyzés, hozzászólás a bizottsági tagok részéről?

ÖTVÖS ZOLTÁN: Akkor a szakmai részével egyetértenek? *(Fábiánné Orosz Ibolya: És tavasszal visszatérünk erre.)* Igen, és tavasszal visszatérünk, de a mostanival egyetértenek? *(Többen: Maximálisan.)*

ELNÖK: Ugyan a szerb képviselő nincs itt, jelezte, hogy ma nem tud jönni, hanem az elnök asszony jön, de megnéztem, és ugyanazon struktúrájú, mint a német, tartalmilag is ugyanazok az elemek vannak benne. Én feltételezem, hogy megfelelő. Én ugyan nem vagyok ebben teljesen illetékes, de mint a nagy népismeret projektnek az egyik kidolgozója – hogy mondjam így -, úgy gondolom, hogy elfogadható, tehát szavazhatunk róla, mert úgy gondolom, hogy erről szavaznunk kell. *(Fábiánné Orosz Ibolya: Írásban Jovánka nem üzent valamit?)* Jovánka nem mondott semmit. De mondom: amit én láttam, és ahogy ismerem a korábbi követelményeket, az kompatibilisnek tűnik, tehát szinkronban van a kettő.

KRASZLÁN ISTVÁN: Elnézést, a szerb követelményekkel kapcsolatban annyit el kell mondani, hogy azt külön is megfuttattuk, tehát járt anno az OKB előtt, a testületek előtt, tehát ez már végig lett tárgyalva. Egyetlenegy momentum nem futott végig, nevezetesen az államigazgatási eljárás, az ennek a részeként megy, tehát ezt el kell mondani, és csak ezt követően jelenhet meg a Közlönyben. Tehát az időintervallum az OKB által történő tárgyalás és a megjelentetés között ebből adódik, hogy nem önállóan, hanem ezzel csokorba szedve jelenik meg majd a Közlönyben.

ELNÖK: Tehát erről – ha jól értettem – egyszer már szavaztunk. *(Ötvös Zoltán: Úgy egészében elfogadható-e?)* Tehát akkor kérném a bizottságot, hogy határozzunk, hogy egyetértünk-e ezekkel a változásokkal, amelyek az érettségi vizsgaszabályzatban most végrehajtottak. Kérem, hogy szavazzunk! *(Szavazás.)* Egyhangú egyetértés.

(73/2006. (XII.14.) számú határozat.)

A bizottság egyhangúlag egyetértett. Akkor várjuk a tavaszi változásokat és az újratárgyalását.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Mi pedig várjuk a segítőkész és szakmai együttműködést.

LAJOS JÓZSEFNÉ: Köszönjük az együttműködést és további jó munkát kívánunk. *(A napirendi ponthoz érkezett vendégek elhagyják az üléstermet.)*

ELNÖK: A kiadott napirenden egy változást kell végrehajtani, mert Kajos László főosztályvezető-helyettes úr még nem érkezett ide, és azt javasolnám, hogy a harmadik napirendi pontot vegyük elő: tagok delegálása a MAB szakbizottságaiba. Kiosztásos anyagként mindenkinek a kezébe került a nekem írott levél, a „Tisztelt Elnök Úr!” kezdetű.

Itt arról van szó, hogy 2007. január 1-jével újjáalakul a testület. Az új bizottságok összeállítása előtt mindenkinek fordulnak, különböző szakmai szervezetekhez, és egy-egy szakértőt minden olyan képzési ágban, mely a szervezet tevékenységi körét illetően releváns, kell delegálni. Ez azt jelenti, hogy a delegáltak közül, ha jól értettem a levelet, abból az derül ki, hogy nem lesz mód minden javasolt szakértő bizottsági tagként való felkérésére, és december 20-ai határidő van.

A végén, a lap másik oldalán vannak a bizottságok, ez a Magyar Akkreditációs Bizottság szakmai bizottságai. Itt úgy emlékszem, hogy a tanárképzési bizottságban volt delegált a mi részünkről, Ibolya most éppen kiment... *(Kraszlán István: A pedagógus-továbbképzés bizottságban.)* Bocsánat, akkor ez egy másik. Akkor itt ezek szerint nem is volt delegált.

AGATICS HAJNALKA: Az mi volt, ahová Lukácsot delegáltuk?

ELNÖK: Az más. Az az akkreditációs... *(Kraszlán István: A MAB szakmai bizottságaiba, amelyek előkészítik a MAB részére a döntéseket.)*

Ahogy itt nézem ezeket a területeket, ami mondjuk nemzetiségi, kisebbségi szempontból érdekes lehet, az talán a tanárképzési bizottság. Ezt jelöltem ki magamnak, és talán érdekes lehet még a társadalom, bölcsészet, hittudományok, művészet, történelem, régészet, néprajz, bár nem tudom, hogy feltétlenül kell-e ide szakértőt delegálnunk, de ez azt jelenti, hogy akkor a delegáltat még a mai nap folyamán meg kell neveznünk, mert erről határozatot kell hoznunk, amennyiben úgy gondoljuk, hogy a tanárképzési bizottságba delegálunk. Vagy ha más ötlet van, ha végignézzitek a listát, ami mondjuk a mi szempontunkból érdekes és fontos lehet, de ez nem jelenti azt, hogy automatikusan bekerül a mi delegáltunk, mert ez itt a levél első részéből kiderül.

Tehát kérném, hogy ezzel kapcsolatban a véleményeket mondják el, hogy mit szól a tisztelt bizottság ezekhez. Tudom, hogy meglepő, hogy most kiosztásos anyagként már nevet is kell megnevezni, ez lehetséges, hogy egy kicsit az én mulasztásom is, mert körbekérdezhettem volna, mert körülbelül két héttel ezelőtt kaptam meg ezt az anyagot. Van-e valakinek ötlete, javaslata?

AGATICS HAJNALKA: Én ugyan most nem beszéltem Blazsetinnel, de úgy tudom, hogy a múltkor elvállalta volna azt, ahová Lukácsot delegáltuk. Ha úgy gondoljuk, hogy a tanárképző bizottságba delegálunk valamit, én őt jó szívvel tudnám ajánlani, és gondolom, el fogja fogadni annak ellenére, hogy előre most nem beszéltem vele, mert ő valóban Pécsen a tudományegyetem tanárképző karán dolgozik, tehát igenis, érintett benne, ismeri az egész problémakört.

ELNÖK: Köszönöm a javaslatot. Egyetérténénk-e ezzel a javaslattal, vagy van-e más javaslat? Először ezt kérdezném. Vagy esetleg más bizottságba kívánunk-e delegálni valakit? *(Nincs jelzés.)*

Tehát ezek azért eléggé szűk területek és tudományterületek inkább, ahová delegálni kellene, nem tudom, tudunk-e egyáltalán. Ha nagyon úgy vesszük, akkor itt még az irodalomtudományokat is be lehetne venni, ha nagyon tágra vesszük, a nyelvtudományt is be lehet venni, de van-e értelme? Ezt teszem fel kérdésként. Számomra a tanárképzés az a terület, ahol azért fontos, hogy odafigyeljünk, hogy megőrződjék - amennyire lehet - a nemzetiségi, kisebbségi tanárképzés.

Itt Blazsetin István neve hangzott el, akit már egyszer javasoltunk. *(Agatics Hajnalka: De nem erre.)* A nagy akkreditációs bizottságba, és Lukács István lett végül is a mi támogatottunk és javasoltunk, viszont Blazsetin István elvállalta volna. Ez viszont egy olyan speciális terület, amire úgy gondolom, hogy ő hozzáértő és illetékes lenne. Tehát támogatnám ezt az eredeti javaslatot.

Ha nincs más javaslat, akkor javasolnám, hogy Blazsetin Istvánt delegáljuk a tanárképzési bizottságba, tehát a MAB állandó bizottságai közül a 40090. számúba, egészen pontosan. Egyetért-e ezzel a bizottság? *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú. Köszönöm szépen. (74/2006. (XII.14.) számú határozat.)

KRASZLÁN ISTVÁN: Én esetleg azt javaslom megfontolásra, ha egyetértének vele, hogy ebben a levélben, amelyben értesítjük őket, tekintettel arra, hogy ez a levél azt tartalmazza, hogy elvileg lehet, hogy kiszórják ezt az embert, valahogy hangsúlyosan legalább megfogalmazni azt, hogy nagyon kérjük, hogy a

kisebbségi nevelés, oktatás számára fontos a tanárképzés helyzete, hiszen nagyjából-egészéből a felsőoktatást érintően ez az egyetlen terület, amelyben mi jelen vagyunk. Tehát kérjük, hogy amennyiben lehetséges, teljesítsék azt, hogy ide a szakértőnk bejusson. Erre erősítsünk rá a levélben, mert máshová nem delegáltunk, csak ide, tehát ezt méltányolják.

ELNÖK: Tehát gyakorlatilag Kraszlán István azt mondja, amivel én is bevezettem, hogy fontos lenne, tehát ezt kellene akkor a határozatba belevenni, amit most István megfogalmazott. Tehát a levélben megfogalmazni, hogy ez fontos lenne, hogy bekerüljön egy delegáltja a Kisebbségi Bizottságnak.

Köszönöm szépen. Akkor egy kicsit tanácstalan vagyok, mert ahogy nézem a napirendi pontokat, egyvalami van, hogy Renátát lehívjuk, és akkor egy most kis szünet után folytatjuk a 4. napirendi ponttal. *(Rövid szünet.)*

A 4. napirendi ponttal folytatjuk: Tájékoztató a nyolc évfolyamnál kevesebb évfolyammal működő általános iskolák tagintézménnyé válására, különös tekintettel a nemzetiségi iskolákra.

KRASZLÁN ISTVÁN: Mindannyian tudjuk, hogy az OKB kérésére került sor ennek a napirendnek a tárgyalására, nevezetesen egy általános, a közoktatás egészét érintő törvényi rendelkezésről van szó. A közoktatási törvény 133. §-ának (3) bekezdésében jelent meg az, hogy a nyolc évfolyamnál kevesebbel működő intézmények esetében egyfajta társulási kényszert ír elő a törvény, és ennek az értelmezése gondolom, izgalmas az OKB számára a kisebbségi nevelést, oktatást érintően, hogy hogyan kell ezt megvalósítani.

Érdemes volna vagy lehetne akár arról is beszélni, hogy mik ennek az okai. Azt is nagyon pontosan tudom a korábbi OKB-tárgyalások során, és egyéb, a levelezések során is nagy hangsúllyal vetődik fel különösen a nyelvoktató iskolák finanszírozása, és vélhetőleg talán ez az a pont, ahol valamifajta feszültségek, kritikák, egyebek megfogalmazódhatnak. Azonban nekem az a meglátásom, hogy szükséges volna mindezt szakmailag is végiggondolni, tehát nemcsak pénzügyi okai vannak ennek, természetesen ma már világossá kell tenni, hogy a költségvetést érintően mindenképpen gazdaságosabb megoldásokra kell törekedni. A közoktatás területén erre az intézkedésre részben ezért kerül sor. Tehát hangsúlyozni szeretném, hogy részben, és a kisebbségi oktatás a magyar közoktatás része, és ilyen formában tehát a kisebbségi nevelés, oktatás szervezésére is vonatkoznak ezek az előírások.

Természetesen arra ügyelni kell, hogy a kisebbségi jogosítványok ne sérüljenek ezen a területen sem. Azt mindenképpen hangsúlyozni szeretném tehát, hogy a nyelvoktató iskolák esetében igazán szakmailag nehezen tudunk olyan érveket felsorakoztatni, amely megakadályozhatná az ilyenfajta társulásban történő működést. Ennél a társulásnál még azt is világosan kell látni, hogy nem jelent automatikusan iskolabezárást és a gyerekek más településre történő utaztatását, tagiskolaként továbbra is, helyben is működhet akár, ezt az anyag meglehetősen részletezi, és amire ki szeretnék térni: ha nem ez a megoldás, hanem mégis ez az utaztatás van, tehát olyan formában társulnak, hogy egy intézményben valósítják meg ezt az oktatást, akkor mindenképpen hatékonyabban lehet felhasználni a forrásokat a kisiskolák működésénél, és meg lehet szervezni. Tehát nincsenek olyanfajta szakmai érvek, amelyek mondjuk a nyelvoktató vagy az anyanyelvű kisebbségi iskolákban meg lehetnek, hogy a nyelvi környezet sérülne, hiszen már jelenlegi formájában is tanórai keretben történik a kisebbségi nyelv oktatása, tehát az egyéb tantárgyakat magyarul

tanulják. Ilyenfajta sérelem nem feltétlenül éri a szülőket, gyermekeket, tehát továbbra is tudják tanulni a kisebbségi nyelvet és a népismeretet.

Ennek az intézkedésnek a bevezetését segítettő, tekintettel arra, hogy nagyon sok megkeresés érkezett – el szeretném mondani, hogy nemcsak kisebbségi területről – kisebbségi területről, de tömegével igazán nem kisebbségi területről, mondjuk ez logikus, mert az intézmények többsége abba a körbe tartozik, és a minisztérium vezetése úgy határozott, hogy egy tájékoztatót teszünk közzé a minisztérium honlapján. A múltkori megbeszélés időszakában, ha jól emlékszem, aznap került fel a honlapra, amikor tárgyaltuk volna ezt a napirendet, tehát aznap felkerült a minisztérium honlapjára, és ott elolvasható ez a tájékoztató. Ennek részeként készült a nemzetiségi oktatásra vonatkozó szakasz vagy rész is. Ennek a lényege az, hogy a kisebbségi iskolák esetében az osztálylétszámokat összhangba hoztuk a közoktatási törvényben - a kisebbségi törvény alapján került a közoktatási törvénybe - is meghatározott nyolc fővel. Vagyis a kisebbségi nevelésben, oktatásban részt vevő iskolák esetében a hetedik, nyolcadik évfolyamon az osztálylétszámot úgy kell vizsgálni, hogy ha legalább nyolc tanuló részt vesz, akkor az már önálló osztálynak minősül. Vagyis nem azt az általános szabályt kell érvényesíteni, hogy a maximális tanulólétszám 50 százalékát, hanem a nyolc főt kell figyelembe venni.

Ebben az esetben nem lehet ennek az 50 százalékát venni annak az analógiájára, hogy a törvény így határozott, hiszen ez már eleve egy minimális létszámot határoz meg, tehát ez alá nem lehet menni.

A tennivalókról annyit, hogy abban az esetben, hogy ha megfelel ennek az előírásnak, tehát ha legalább nyolc fő – szülői igény alapján, ezt hangsúlyozni szeretném – részt vesz hetedikben, nyolcadikban a kisebbségi nevelésben, oktatásban, akkor nincs további tennivaló, továbbra is fenntartható az intézmény önálló intézményként, ha nyolc főnél kevesebb tanuló van ott, akkor kell lefolytatni azt az eljárást, ami a törvényben meg van határozva, vagyis az OKÉV-től engedélyt kell kérni abban az esetben, hogy ha továbbra is önálló intézményként akarja működtetni, és ezt természetesen érvekkel alá kell támasztani. Vagy pedig társulnia kell vagy tagintézménnyé kell válnia, hogy pontos legyenek.

Még egy dolgot szeretnék itt hangsúlyozni, hogy ez a tagintézménnyé válás nem jelenti automatikusan azt, hogy azonos profilú intézményeknek kell lenniük. A tagintézménnyé válás nemcsak azt jelenti, hogy általános iskola általános iskolával, hanem akár középiskolával is társulhat. Úgy gondolom, hogy ez egyfajta kitörési pont lehet, és valahol úgy érzem, hogy a kisebbségi oktatás szempontjából ezt ki is lehetne használni, hiszen ha arra ösztönöznénk a kétnyelvű iskoláink vonzáskörzetében lévő nemzetiségi iskolákat, hogy ha már társulnak, akkor próbáljanak meg társulni a kétnyelvű iskolánkkal, hiszen ez a gyakorlatban azt jelentené, hogy egy pedagógiai programot kell kidolgozni a teljes intézményre, tehát az intézmény egységeire vonatkozólag is, és átjárhatóvá válik, gyakorlatilag a felvétel szempontjából egyfajta automatizmus lépne ebben az esetben életbe.

Úgy gondolom, összegezve tehát, hogy azon túl, hogy pénzügyi megtakarításokat is eredményezhet ez a lépés, szakmailag is lehet ennek hozadéka, természetesen ez is feltételezi azt, hogy alaposan végig kell gondolni, és érdemes volna azokban a térségekben, ahol ilyenfajta lehetőségeket meg lehetne valósítani, hogy beszéljenek ezekről a kérdésekről.

Nem is kívánom tovább szaporítani a szót, a kolléganő, Dienes Renáta volt ennek az anyagnak a gazdája az oktatási területen. Megkértem, hogy vegyen részt ezen az ülésen, hogy ha az általános eljárással vagy az egyéb összefüggésekkel kapcsolatos kérdések is felvetődnek, hogy akkor megfelelő választ kapjanak ezekre a

kérdésekre. Nagyon röviden ennyi. Ha van további kérdés vagy felvetés, akkor azt kérem, tegyék meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ezt mi kértük, hogy vegyük fel napirendi pontként az ülésünk napirendjére. Egy dolgot azért elmondanék, ami bennem régóta munkál. Azok az erős jogosítványok, amelyek a kétnyelvű és a tannyelvű esetében megvannak a helyi kisebbségi önkormányzatoknál, azok itt a nyelvoktatóknál nem működnek olyan mértékben, de azért mégiscsak volt valamiféle kapcsolat a kisebbségi önkormányzat és a nyelvoktató, nemzetiségi oktatást folytató intézmény között. Az félé, hogy ha ez betagolódik egy nagyobb egységbe, akkor ezek a jogosítványok elvesznek.

Tehát itt azért volt bizonyos esetben nem is egyetértési, hanem véleményezési jog, és a nagyobb intézményben azért tapasztalat sajnós, az életből az, hogy akkor nagyon szeretik elfelejteni az önkormányzatok azt, hogy van egy ilyesfajta kötelezettségük, hogy ha már nemzetiségi oktatásról van szó, akkor ki kell kérni a kisebbségi önkormányzat véleményét. Akkor ez valahogy eltávolodhat egymástól, hiszen a helyi kisebbségi önkormányzat fő jogosítványa éppen az, hogy az identitás szempontjából fontos területeknél legyen véleményezési joga.

Vannak példák egyébként, tehát példákat is tudnék mondani: Fejér megyében Gánt egy német község volt, elfogytak a gyerekek, de a nemzetiségi oktatást eltelepítették, utaztatják a gyerekeket Kincsesbányára, ami teljes egészében magyar község. Ők kénytelenek bevállalni itt a kistérségi együttműködés keretében, de nem tudom, hogyan működik. Ezt most itt nem tudom adatolni, nem tudom, hogy működik-e egyáltalán, hogy ahonnan ezek a gyerekek jönnek, Gánt községből, az az önkormányzat tudja-e valamilyen módon ellenőrizni, befolyásolni a nemzetiségi oktatás színvonalát? Vagy Békés megyében van egy olyan község, Almáskamarás, az egyetlen német község 40 kilométeres körzetben, Magyarkamarás van mellette közvetlenül, 5 kilométerre. Ők már éltek ilyen kényszerházasságban, és ez a házasság nem volt különösebben eredményes. Az almáskamarásiak, tehát a nemzetiségi község iskolája is, maga a község is azt érezte, hogy ők most betagolódtak.

Azt azért tudni kell, hogy a mi nemzetiségi intézményeink vagy osztályaink, amelyeket működtetünk a kisebbségi törvény alapján nyolc fővel, ezek azért eléggé törekenyek, és úgy magukra hagytak. Ha az a szál is megszűnik, az a köldökszínór, ami a választott testülethez köti, akkor nem tudom, hogy az hová vezet. Lesz-e elég figyelem?

Nyilván ez egyéb törvények módosítását is kiválthatja vagy ki kellene hogy váltsa, hogy a tagintézményre van-e a kisebbségi önkormányzatnak olyan befolyása, jogosultsága, mert az, amit itt István mondott, ennek lehet egy olyan pozitív hozadéka, hogy ha a kétnyelvű intézmények és a nyelvoktató intézmények között szorossá válik a kapcsolat, adott esetben a nyelvoktató is kétnyelvűvé válik, ez egy nagyon pozitív hozadék lenne. De kérdem én: van nagyon sok kétnyelvű intézményünk, akihez csatlakozni lehetne?

Sőt, van egy harmadik út is, ami felvetődött az előző ülésen, éppen a szerb közoktatással kapcsolatban, hogy akár ezt valahogy országosan is megszervezni, mert a kistérségben nem biztos, hogy úgy működik. Tehát a példa az, hogy 40 kilométeres körzetben Békés megyében van összesen négy helység, ahol német nemzetiségi oktatás folyik, és ezek közül például Almáskamarás teljesen kiesik, mind Gyula, mind Gyomaendrőd messze van. Tehát egyszerűen nem működik a kistérségi együttműködés. Tehát lehet-e ilyen kistérségek fölötti regionális együttműködés, legalábbis ebben, talán az akkor jobban működne. Talán jobban működne úgy, hogy

az országos önkormányzatnak is lenne valami befolyása és esetleg szakmai befolyása is ezekre a területekre.

DIENES RENÁTA: Azt gondolom, hogy itt több dolgot is tisztázni kell. Az egyik az, hogy a tagintézménnyé válás nem kistérségi szinten történik. Tehát a kistérségi szint és az intézményi társulási szint két különböző terület. Tehát van egyszer egy kistérségi együttműködés, gondolom, azt sokan tapasztalták, hogy akár szakszolgálati téren, akár szakmai szolgáltatás terén van egy együttműködés, és ez történhet intézményi szinten is, de nem szükséges. Az intézményi társulás a többcélú kistérségi társulás keretein belül mondjuk úgy, hogy mikrotérségként működhet, és mint ilyen, amikor egy intézménynek a tagintézménnyé válására kerül sor intézményi társulási keretben, ugyanazok a szabályok érvényesek, mint bármely intézmény-átszervezés esetén.

Tehát ha két önkormányzat köt egy társulási megállapodást egy intézmény közös fenntartására, ugyanazokat az egyeztetéseket szükséges lefolytatnia, mint bármilyen intézmény-átszervezés tekintetében. Tehát ki kell kérnie azoknak a szervezeteknek a véleményét, köztük a nemzetiségi, helyi és országos kisebbségi önkormányzatok véleményét, akik éppen ott egyetértési joggal bírnak. Tehát ezt nem tudják kikerülni.

Abban az esetben, ha a nemzetiségi iskola egy olyan intézmény tagintézményévé válik, ahol nincs nemzetiségi oktatás, akkor a pedagógiai programot és a társulási megállapodást úgy kell kialakítani, hogy a nemzetiségi jogok ne sérüljenek, a nemzetiségi oktatás színvonala ne sérüljön és emiatt ne kerüljön hátrányba.

Itt ha megnézték a segédanyagot, nagyon sok társulási lehetőség van. Tehát országos szinten nagyon sok gyakorlat működik, nagyon sokfajta sajátosság alakult ki. Tehát a nemzetiségi oktatást is lehet úgy biztosítani társulásban, hogy tagintézményi szinten biztosítják a nemzetiségi oktatást. Ekkor a pedagógiai programot ennek megfelelően kell egységesíteni, és a társulási megállapodásban ezeket a sajátosságokat már ott ki kell fejteni és ott meg kell határozni. Erre nincs törvényi tiltás. Tehát a társulási megállapodásnak csak minimumkövetelményeit tartalmazza az 1997. évi társulási törvény. Arra, hogy ebbe milyen sajátosságokat foglalnak még pluszban bele az önkormányzatok, nincsen egy maximális meghatározottság.

A társulás maga egy alkotmányos alapelv. Az önkormányzatok azzal és úgy társulnak, ahogy és amilyen módon szeretnének. Ezt mindig a helyi sajátosságok határozzák meg. Ha ez kistérségen átívelő, netán esetleg megyéken átívelő társulás, ez megoldható, bár azt szoktam mondani, hogy mindig az ésszerűség határain belül kell maradni egy társulás létrehozásánál. Tehát nincs arra tiltás, hogy akár kistérségen kívül, akár megyén kívül társuljon az adott önkormányzat, hiszen finanszírozási szempontból a költségvetési törvény idei és jövő évi tervezete is kezeli ezt. Tehát ha átível a kistérségen vagy a megyén, akkor is megvan annak a módja, hogy finanszírozási szempontból ezek az önkormányzatok és ezeknek az önkormányzatoknak a tanulói ne szenvedjenek semmilyen hátrányt.

KRASZLÁN ISTVÁN: Csak egyetlen gondolatot, hogy ráerősítsek arra, amit a kolléganő elmondott. Tehát az legyen mindenki számára nyilvánvaló, hogy az oktatás és ezen belül a kisebbségi oktatás továbbra is a helyi önkormányzat kötelező feladata marad. Ő ezt a feladatát úgy teljesíti, hogy társulási megállapodást köt, és ebben a társulásban látja el gyakorlatilag ezeket a feladatokat. A kisebbségi oktatásról továbbra is gondoskodnia kell, és elemi érdeke nemcsak a kisebbségi

önkormányzatnak, hanem a települési önkormányzatnak is, hogy ebbe a megállapodásba belefoglalják a kisebbségi érdekeket, jogosítványokat és minden egyébét.

Gondolom, hogy a félelem vagy a kérdés itt alapvetően arra irányult, hogy bizonyos kérdésekben biztos, hogy nehéz lesz érvényesíteni ezeket a jogosítványokat, tehát adott esetben, hogy ha mondjuk számszerűleg olyan kisebbségbe kerül a társult intézményben a kisebbségi tanulók aránya, amely már nem teljesíti a kisebbségi iskola kritériumait, és ebben az esetben mondjuk az intézményvezető kinevezésével gyakorlatilag az összes jogosítványt elveszíti. Tehát éppen a kolléganő mondta, hogy ebben a társulási megállapodásban lehet rögzíteni a törvénytől eltérő kérdéseket is, és elemi érdeke mind a kisebbségi önkormányzatnak, aki a megállapodás tekintetében egyetértési jogosítvánnyal bír, tehát az egyetértése nélkül a megállapodás nem születhet meg, tehát ezt világosan kell látni, hogy mindez a megállapodásba bekerüljön.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyéb?

KRÁNYECZ FERENC: Annyit szeretnék hozzátenni, hogy minket, szlovénokat ez különösen fog érinteni, és amit Kraszlán úr mondott, akár ki is használhatjuk ennek a pozitív lehetőségeit, ugyanakkor azt látni kell itt az elmondottak alapján, hogy a helyi önkormányzatok gazdasági vonatkozású, úgy értem, hogy a költségvetési pénzei, érdekei szembe fognak állni a kisebbségi érdekekkel, és itt komoly szerepe lehet a helyi kisebbségi önkormányzatnak és valóban az országos önkormányzatra is komoly felelősség hárul e tekintetben, hogy próbálja ezeket az érveket minél jobban érvényesíteni a kisebbségi területen.

Most csak eszembe jutott, hogy Felsőszölnök, Istvánfalva esetében mondjuk, mert tényleg van két vagy több lehetőség arra, hogy milyen társulási formában működtessék, ha például arra gondolok, hogy mondjuk Istvánfalva iskoláját ez esetben megszüntetnék és az iskolásokat netán utaztatnák, akkor nyilvánvaló, hogy gazdasági szempontból közelebb van Szentgotthárd, ami 3 kilométerre van, mint mondjuk elutaztatni Felsőszölnökre a gyerekeket, ami már 12 kilométerre van. Tehát ezek érdekes változatok, és ezekre nagyon oda kell figyelni. Vagy helyben működtetjük, és akkor a kérdés az, hogy tényleg mi a jobb.

Tehát ezek nagyon érdekes variációk. Én is elolvastam ezeket a variációkat, és első pillanatra nem is tudtam eldönteni, hogy melyik volna a jobb. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

DIENES RENÁTA: Azt azért fontos hangsúlyozni, hogy ha tagintézményként működik a továbbiakban az intézmény, a központi költségvetésből ehhez forrás biztosított. Tehát a jelenlegi tervezet szerint 1-6 évfolyamos intézményeket támogat a többcélú kistérségi társulások támogatásán keresztül a kormányzat, de mivel a jelenlegi törvény még nem elfogadott, így nem tudhatjuk, hogy a végleges verzió hogyan fog kinézni.

Az idei évben nem volt ilyen 1-6 évfolyamos tagintézményi határ, ott az 1-8 évfolyamos tagintézményes gyerekeket is támogatta 1-4. évfolyamra vonatkozóan. Nem tudjuk, hogy a jövő évben ez hogyan lesz, de tagintézményi normatíva jelenleg is található a tervezetben.

KRASZLÁN ISTVÁN: Talán még annyit, hogy a tagintézménnyé válás nem jelenti feltétlenül azt, hogy a gyerekeknek utazniuk kell a 12 kilométerrel arrébb lévő községbe, helyben is tovább működhet tagintézményként.

ELNÖK: Persze, ez a külön támogatás is és az önkormányzatok helyzete is ezt a társulást biztos, hogy ki fogja kényszeríteni, egyértelmű, hogy ez működni fog. Itt nem is erről van szó, mert ezt el is fogadják. Ha ebben a társulási megállapodásban megfelelőképpen kikötik a kisebbségi önkormányzatok jogosítványait, és ha ezek az önkormányzatok élnek is a jogosítványaikkal, akkor megmarad ez a kapcsolat, csak a helyi alkukban dőlnek el ezek az ügyek, és kérdés, hogy elég erősek lesznek-e az önkormányzatok, hogy érvényesíteni tudják az alkupozíciójukat, hogy előnyös alkupozíciót alakítsanak ki. Egyéb hozzászólás?

MEDVEGY PÁLNÉ: Előzetesen én sűrű elnézést szeretnék kérni főosztályvezető-helyettes úrtól, hogy várni kell itt neki, a drága ideje megy. *(Kajos László: Én kérek elnézést, hogy késtem.)*

Azzal szeretném kezdeni, hogy ha én a Szalay utcában dolgoznék, akkor pontosan ugyanígy érvelnék, mint amilyen érvelést hallottam. Maximálisan, minden porcikámmal azonosulni tudok ezzel.

Nagyon sajnálom azt, hogy azelőtt, mielőtt a közoktatási törvény módosult, valamikor júliusban fogadta el a parlament ezt a módosítást, azelőtt az OKB-ban nem volt bent külön anyagként és külön napirendi pontként ez a problematika. Azért, mert úgy emlékszem rá, de mondjanak nemet, ha nem így van, hogy a közoktatási törvényben a 133. § egy új paragrafus, nem volt 133. §. Én így emlékszem rá. Tehát nagyon sajnálom azt, hogy naplemente után beszélünk erről a dologról, hogy eső után, amikor átáztunk és vizesek vagyunk, utána megyünk esőkabát után kotorászni, amikor csuromvíz a testünk, a ruhánk és mindenünk, és egyébként látjuk a napsugarat, hogy már nincs szükség esőkabátra.

Akkor beszéljünk arról, hogy a Dél-Alföldön mit élünk át, mit tapasztalunk és mit látunk. Igenis, én merészelem kijelenteni azt, hogy a Dél-Alföldön e területen naplemente van. Kész, vége. Az élet megoldotta a kistérségi társulásokat, nemcsak a közoktatás területén, hanem az egészségügy területén, a szociális élet területén, és így tovább. Tehát a Dél-Alföldön a nemzetiségi oktatás tematikájában úgy látom, hogy nincs miről beszélni, mert ha abban a körzetben az ember végignézi a kistérségi társulásokat, akkor a nemzetiségi oktatás iskolái betársultak, és nem nemzetiségi iskolákhoz, hanem egészen más céllal. Egyébként az élet úgy működik, hogy a társulásokat az önkormányzatok és a fenntartók rettenetesen szeretik, csinálják, mert a költségvetési törvénynek kiemelt területe. Tehát ők nagyon-nagyon munkálkodnak, gondolkodnak azon, hogy mit kell még csinálni, milyen húzásokat – elnézést, hogy így mondom -, hogy minél több pénzt vegyek én ki a költségvetés zsebéből, még akkor is, hogy ha azt nem tökéletesen csinálom, csak megvan a papírom, kész, le vagyok fedve, stb.

Magyarország településszerkezetét kell megnézni, azt mindenki ismeri. Kész. Én azzal azonosulni tudok, tehát értem a konvergenciaprogram megfogalmazásait, az agyam felfogja, hogy nem lehet tovább farkasszemet nézni dolgokkal, csak a lellem fáj akkor, amikor ebben a nemzetiségi területet nézem, mert a nemzetiségek eloszlása ebben a településszerkezetben olyan, hogy szegényke már félig halott. Nincs miről beszélni. Illetve azoknál a helyeknél és azoknál az iskoláknál, én a nyelvoktató iskoláknak nagyon kevés időt adok, azok a nyelvoktató iskolák, amelyek lelkileg még kötődnek és éreznek valamit, azok most végelgyengülésben rúgkapálnak és

szeretnének megfogni valakit. Az egynyelvű és a kétnyelvű iskolák vagy az országos önkormányzatok által fenntartott iskoláknak nagyon komoly szerepük van.

Szeretnék segítséget kérni, mert a szlovák vonalon olyan gond van, hogy az országos önkormányzat tart fenn két kétnyelvű intézményt, egyet Békéscsabán, egyet Szarvason. Át fog venni majd júliusban vagy át szeretne venni júliusban egy harmadikat, nevezetesen a sátoraljaújhelyi kétnyelvűt. Az Országos Szlovák Önkormányzatot megkereste két nyelvoktató iskola, az egyik Mátrászentimréről, a másik Lucfalváról. Messze van az OSZÖ által fenntartott két oktatási intézmény. Valamit szeretne, társulni szeretne, valamilyen megoldást szeretne találni ahhoz, hogy megmaradjon, mert egyébként mindenki tanulja a szlovákot, az adott két intézmény, Lucfalván és Mátrászentimrén.

Ebben a helyzetben egyáltalán van-e megoldás, lehetséges-e megoldás, olyan kérdések fogalmazódnak meg bennem, hogy ha lehetséges, akkor mi van a kiegészítő normatívával, mert a miniszter úrral van megállapodás, kötöttség annak idején megállapodás. Tehát később beszélünk erről a dologról, de vannak még intézmények, amelyek esetében nagyon nagy segítségre van szükség. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük a rendkívül képszerű és plasztikus, árnyalt bemutatását a problémának, mert valóban az a helyzet, úgy gondolom, hogy nemcsak szlovák vonalon, hanem ez más vonalon is egy alapvető probléma, hogy ilyen kész tények elé került az OKB, amikor erről tárgyalt, előhoztuk, most egy más szempontból valóban aktuálissá vált, a társulás szempontjából aktuálissá vált a kérdés.

Kérdések merülnek fel, válaszok nincsenek, és nyilván gazdaságossági szempontokat kell figyelembe venni. Azt is el tudom fogadni, alátámasztandó azt, amit alelnök asszony említett, hogy korábban megszorozták a nemzetiségi nyelvoktató iskolák, éppen ilyen gazdaságossági megfontolásból. Nem mintha nemzetiségi oktatásra fordították volna azt a plusz bevételt, hanem egyszerűen az iskola fenntartására fordították. Emlékszünk, hogy abból mennyi vita volt, hogy az most mire szolgál, bemegy a nagy kalapba, külön címkézni, nem címkézni. Végül is nem címkéződik külön. Emlékszem rá, én egy viszonylag nagy városban élek, Pécs városában, valamikor, jó pár évvel ezelőtt, amikor az kifizetődő volt, az oktatási bizottság elnöke biztatta az iskolát, hogy indítson nemzetiségi oktatást, ha kell, ha nem, nyilván költségvetési megfontolások alapján, gazdaságossági megfontolások alapján.

Ez azért rányomja a bélyegét bizonyos értelemben a színvonalra is, a nyelvoktató iskolák színvonalára. Tehát így összefüggenek egymással a dolgok.

KRASZLÁN ISTVÁN: Zsuzsa meglehetősen expresszív volt, tudom, hogy mindig így fejezi ki magát, szuggesztív. Tény és való, hogy a kisebbségi oktatás helyzetéről lehetne drámát festeni minden nyelvterületen, azonban azt világosan látni kell, hogy annak idején, amikor nagyon sok iskolánk volt, és mondjuk kevésbé volt szabályozott ez a terület, és talán költségvetési problémák sem merültek fel anno, akkor nagyon sokfajta gyakorlat volt életben a kisebbségi nevelés, oktatás területén, és biztos vagyok benne, hogy a korábbi időszakban is voltak olyan iskolák, ahol színvonalas kisebbségi nyelvoktatás folyt.

Azt világosan látni kell, hogy a '97-es irányelv megjelenésével, amely a tartalmi szabályozást és a kisebbségi oktatás időkeretét meghatározta, vagyis gyakorlatilag a kisebbségi normatív támogatásért milyen feladatokat kell ellátni, amikor ezt meghatározta, akkor egyfajta rendet vágott. Az olyan intézmények, amelyek nem tudták vagy nem akarták ezt az időkeretet teljesíteni, és nem akarták

ezeket a tartalmakat úgymond átadni a tanulóknak, ez azt jelentette a gyakorlatban, hogy ott minőségi oktatást nem tudtak garantálni, és vagy átalakultak vagy megszűntek, valami történt velük. Azonban azt tehát hozzáteszem, hogy a kisebbségi nyelvoktató iskolák többsége továbbra is fennmaradt.

Az, hogy költségvetési támogatásért nyomulnak, ez jelenleg is megvan, ezt szeretném elmondani, új települések szeretnének belépni ebbe a körbe, ami szintén nem biztos, hogy egy óhajtott folyamat, hiszen nagyjából-egészéből költségvetési megfontolásokból vezették be a kisebbségi oktatást. Több kisebbség esetében erre is van példa.

Eső után köpönyeg, bizonyára ez is felvetődik, bár hogy ha egy kisebbségi önkormányzati vezető azt látja, hogy az intézmények társulnak nyakra-főre, nem egyfajta egységes koncepció alapján, akkor biztos, hogy valamilyen módon már korábban is lehetett volna ez ügyben lépni. Több kisebbségi megbeszélésen voltam, és nagyon sokszor elhangzott az, hogy az élet kikényszerít nagyon sok mindent, és talán végig kellene gondolni, hogy ezekben a folyamatokban a kisebbségi oktatás, a kisebbségi intézmények szerepe hol van, melyek azok a folyamatok, amelyeket esetleg valamilyen általunk óhajtott irányba tudnánk terelni, és ez ügyben mindenképpen lépni kellett volna már korábban is. Hiszen ez a „kistérségi társulási kényszer” azért nem az idei évben és nem ennek a törvényi helynek a beiktatásával indult el, ezt világosan kell látni, korábban is voltak pénzügyi ösztönzők, és tudjuk, hogy szinte minden kisebbség esetében van rá példa, hogy iskolák már korábban társultak ilyenfajta feladatellátásra. Ezek jellemzően nyelvoktató iskolák voltak, ahol – még egyszer hangsúlyoznám – olyanfajta szakmai érdekeket nem látok, amelyek ezt megakadályoznák.

Tehát a kisebbségi oktatás egy társulásban ugyanazon a színvonalon, egy kisebbségi nyelvoktató oktatás egy társult intézményben ugyanolyan színvonalon ellátható, mint önálló intézményben, hiszen az órakereteket, amelyeket egyébként az irányelv kötelezően előír, így is, úgy is teljesítenie kell. A kötelező órák keretére garantáltan ehhez vehető igénybe a kisebbségi normatíva. Tehát itt a jogszabályok, a jogszabályi környezet a kisebbségi nevelés, oktatás helyzetét ebben az összefüggésben nem rendíti, nem rendítheti meg.

Biztosan gondolkodni kell, hogy hogyan tovább, egyébként még nem késő, hiszen Zsuzsa említette, hogy vannak egyfajta tartalékai ennek, hogy pozitív irányba is elmozdíthatjuk ezt a rendszert, hiszen ha jól tudom, még van idő a társulás bevezetésére, egy év. (*Dienes Renáta: Két év.*) Két év.

Tehát konkrétan ami ennek a törvényi helynek a változását illeti, erre a kényszerre válaszolni még mindenképpen van idő, és azt javaslom az önkormányzatoknak, hogy talán érdemes oktatási bizottság, közgyűlés, nem tudom, milyen szinteken, sőt regionális szinten is igazgatói értekezletet összehívni a kisebbségi iskolák vonatkozásában. Tehát többféle lehetőség van, és érdemes volna végiggondolni legalább, hogy milyen lehetőségek vannak, és talán kiköszörölni azokat a helyzeteket, amelyek korábban előadódtak, hogy iskolák mondjuk nem azonos nemzetiséghez tartozó iskolával társultak olyan esetben is, amikor ezt megtehették volna. Tehát ezeknek elébe menni, és valamilyen módon szervezeten, az adott kisebbség érdekeinek mentén próbálni irányítani. Köszönöm szépen.

DIENES RENÁTA: Egy fontos dologra azért felhívnám a figyelmet. 2007. január 31-ig határozta meg a törvény, hogy az OKÉV-hez az engedélykérelmeket benyújtsák a fenntartók. Ez a határidő csak arra szolgál, hogy 2008 szeptemberétől a törvénynek megfelelően tudják működtetni az iskolákat. Tehát az engedélyt már két

évvel előtte meg kell kérni, és erre szerintem fontos figyelni és az érintetteket tájékoztatni, hogy akinek szükséges, ezt a kérelmet már a jövő hónap végéig adja be az OKÉV-hez.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Erre mindenképpen figyelni kell, tehát most ötleteket is kaptunk, de már beszéltünk erről, Zsuzsa hozzászólása is ezt bizonyítja, hogy hogyan lehet ezt a társulási kényszert valahogy olyan mederbe terelni, hogy a nemzetiségi oktatás minőségi igényeinek is megfeleljen a jövőben. Tehát ezeket a megbeszéléseket, egyeztetéseket akár a régiók szintjén, de országos szinten mindenképpen le kell folytatni az oktatási bizottságon belül az érintett intézmények vezetőivel közösen. Ez a mi házi feladatunk most az elkövetkezendő másfél hónapra, hiszen január 31-e elég szigorú határidő.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Azt szeretném mondani, hogy ha mi nem figyeltünk volna a görög iskolára Beloianiszban, már megszűnt volna. Egy iskolája van a községnek, és 97 gyerek van pillanatnyilag. Tehát már két éve folyik, de az iskolaigazgató nem tudott róla, sem a kisebbségi elnök, hogy az iskolánk társul az iváncsai, illetve a besnyői iskolával, és fogja vinni a mi gyerekeinket is. Ha nem történik közben szeptember 1-jével iskolaigazgató-váltás, mert költségvetést kell adni és mindig a kevesebbet kérőt kell kinevezni, ha ez nem történik meg, és nem beszélek vele és mondja, hogy mi történt, az iskola itt megszűnik, és a görög gyerekeket majd áteszik mihozzánk, az országos iskolához, tehát ugyanúgy, ott álltam és nem tudtam, hogy mi van. Kérdeztem a falu kisebbségi elnökét, nem tudott róla. A polgármester a választások előtt nem volt hajlandó nyilatkozni, az új igazgató pedig azt mondta, hogy ez a törvény.

Erősködünk itt a minisztériummal és közbeléptünk, és kiderült, hogy nem úgy van a törvény. Most a görög parlament elnök asszonya is lement a faluba, és ennyi segítséget kapnak a magyar államtól, a görög államtól. Akkor akarták megszüntetni, amikor az óvodában is végre rendesen görög óvónő van, mert a gyerekek már az óvodában beszélik a nyelvet, és elsőben most szeptembertől 15 gyerek lesz, és egyforma tudású. Most folynak a tárgyalások, hogy hogyan legyen.

Tehát nagyon oda kell figyelni, nem egyszerűen átmenni kiegészítőre, ha már Dunaújvárosban is van, ott azért van, mert ott több iskola van és nem egy iskolába járnak a gyerekek, vagy máshol, ahol az országoshoz tartozik. Tehát nagyon oda kell figyelni, mert egyszerűen, ha ott megszűnik a faluban az oktatás, akkor az azt jelenti, hogy öt éven belül kihal a görög falu, amit úgy építettünk. Ezt szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Egyébként ez a példa is, amit most elmondtál, bizonyítja, hogy alul teljesen másképpen zajlanak a folyamatok. Tehát hiába van törvényi szabályozás, egyszerűen van, aki még azt se tudja, hogy mi a nemzetiségi oktatás bevezetésének a feltétele, vannak igazgatók, akik egy tankönyvhöz ragaszkodnak, pedig az a rendelkezés már régen megszűnt, hogy egy elfogadott tankönyv használata a feltétele annak, hogy nemzetiségi nyelvoktató iskolának minősüljön.

Tehát ez is azt mutatja, hogy itt azért a törvények ismereténél a polgármester és a kisebbségi önkormányzat is benne volt a dologban. *(Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio: Pláne, ha nincsenek jóban, akkor baj van!)*

MEDVEGY PÁLNÉ: Én csak öt bővített mondatot szeretnék mondani, ha tehetem. Az egy dolog, hogy mit mond a törvény, az egy másik dolog, hogy akkor lenn az alvégeken hogyan alkalmazzák, van-e párhuzam, stb.

A nyelvoktató iskoláknál nagyon sok olyan példát tudnánk felsorolni, ahol az első felelős nem is bírja a nyelvet, hiába mond akármit a paragrafus. Tehát ha lélekben és agyban nem hordozza és nem közeledik, akkor világos, hogy a döntései is mások. Nem arról van szó, szeretném a jegyzőkönyv felé is jelezni, hogy a magyar állam nem segíti a nemzetiségi oktatást. Igenis, segíti, áldoz rá nagyon sokat, mert nagyon tisztulem azt az 1,1 milliárdot, ami a költségvetési törvényben benne van, volt ebben az évben, és benne van 2007-ben is. Igen, ad neki, támogatja. Nagyon tisztulem azt, hogy a szlovák oktatás, Kraszlán úrral munkálkodtunk benne, hogy ez évben kimutathatóan a szlovák nemzetiségi oktatás az Oktatási Minisztérium fejezetéből 204 millió forint támogatást kapott. Bizony, ez nagyon szép összeg, igen, a magyar állam támogatja.

Tehát én attól félek és tudom, hogy ezt a rendelkezést majd úgy fogjuk tíz év múlva emlegetni, mint a '61-es reformot. Tudjuk, hogy miről van szó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

KRASZLÁN ISTVÁN: Elnézést, mindenképpen fontosnak tartom, hogy egy dologra reagáljak, hogy az országos önkormányzat által fenntartott intézmény esetében a társulás milyen módon valósulhat meg.

Tehát annyit el szeretnék mondani, hogy elvi lehetőség, mivel az országos önkormányzat a nem állami intézmény kategóriájába tartozik, a nem állami intézmény szintén társulhat ilyen feladatellátásra, azonban a jelenlegi előírások alapján ezeket a kistérségi kiegészítő támogatásokat nem vehetik igénybe. Hozzátenném tehát, hogy a másik normatívát illetően, illetve a pénzügyi vonzatát egy ilyenfajta társulásnak még nem gondoltuk végig, tehát ezen nem gondolkodtunk, és ennek az oka meglehetősen prózai. Jelen pillanatban az országos önkormányzatok által fenntartott intézmények vonatkozásában még nem vetődött fel ilyenfajta szándék. Amint ez felvetődik, úgy gondolom, hogy ezt komplex módon meg kell vizsgálni. Azt hangsúlyoznám, hogy ez idáig is az országos önkormányzatok által fenntartott intézmények gondjait, problémáit kiemelten kezeltük, és úgy gondolom, hogy ezt is ilyen módon kezelnénk. Köszönöm.

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm szépen. Ez így van, ez így korrekt és én is alátámasztom. Nálunk problémaként vetődött fel a tegnapi nap folyamán, jelzem, tehát én nem tudtam válaszolni. Azt mondtam, hogy a Szalay utcában tudnak ezekre a dolgokra válaszolni. *(Kraszlán István: Csipőből nem.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e még hozzászólás ehhez a témához? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor lezárnam. Egyébként szándék van – csak mondom itt Kraszlán úrnak – a német vonalon is kistérségi együttműködésre, de nyilvánvalóan ez csak akkor valósulhat meg, ha ugyanazokat a támogatásokat kapja az országos önkormányzat által fenntartott intézmény, mint amit kapnak a települési önkormányzatok. Köszönöm szépen.

Akkor lezárhatjuk ezt a témát. Köszönöm szépen az aktivitást, mindenki tudja a maga feladatát. Tehát 2007. január 31. az időpont, és megköszönöm a részvételt.

Köszöntöm Kajos László főosztályvezető-helyettes urat. Államtitkár úr kérésére kerültek ismét elő a 2007-es költségvetési törvénytervezet közoktatást érintő kérdései. Én át is adom a szót főosztályvezető-helyettes úrnak.

KAJOS LÁSZLÓ: Köszönöm szépen. Pont azért, mert más kormányzati álláspont, mint amiről a korábbiakban beszámoltam, nem vetődött fel az elmúlt időszakban, tehát elsődlegesen a cél - amennyire tudom - az volt, hogy még mélyebb, még kiterjedtebb tájékoztatást tudjanak kapni mindazokban a kérdésekben, amelyek kisebbségi aspektusokból felvetődtek az elmúlt időszakban, vagy ha úgy tűnik, hogy a korábbi beszélgetések során elhangzottakat nem igazolja vissza a helyben szerzett tapasztalat. Tehát én legfeljebb annyiról tudnék a korábban elmondottakhoz képest beszámolni, hogy egy sor szempontból érzékelve a kistélepülések problémáit, társulással együtt és társulástól függetlenül is - és most kistélepülésekről beszélek, de ez érinti a nemzetiségi ellátást sok esetben -, úgy tűnik, hogy egy olyan módosító javaslat kerül a parlament elé, ami feloldva a csoportlétszámokkal kapcsolatos kötöttséget, ami a társulásban való részvétel szempontjából sok esetben gondot jelent a kistélepüléseknek, egy olyan többletnormatíva, többletforrás jelenik meg, ami önmagában csak a kistérségi együttműködésben való részvételt fogja előírni az 1500, illetve 2500-3000 lélekszám alatti települések iskolái esetén, kifejezetten azért, hogy az a fajta kormányzati szándék, ami az óvodának, illetve az első négy évfolyamnak lehetőleg inkább a kistélepüléseken való megmaradását segítse, ehhez forrás is társuljon, függetlenül attól, hogy a társulásokkal kapcsolatos jogviszonyok mennyiben jelennek meg, vannak meg reálisan, illetve a lehetőségei mennyire adóttak ezeken a településeken.

Ez egy tegnapi esti egyeztetésnek, én most azt mondom, hogy várható következménye. Egyértelműen az volt a szándék, arra keresték a kormányzati szereplők az országgyűlési képviselőkkel együtt a megoldást, hogy hogyan lehet a kistélepülési iskolákat attól a jogszabályi környezettől és érdekeltségrendszerrel függetlenül is támogatni, ami úgy egyébként jelen van az önkormányzat költségvetéséből, és hogy ez forrást is jelentsen, kifejezetten a közoktatási rendszer fennmaradása érdekében.

Mivel nem érzékelem, hogy mik azok a kérdések, amelyek önökben vannak és érdemes róla beszélni, és nem szeretnék megint sok időt elhasználni feleslegesen, mint a múltkor tettem, ezért azt kérem, hogy kérdezzenek, és erre fogok válaszolni.

Egy dologra hadd hívjam fel a figyelmet, ami az előző napirend végén hangzott el, de pénzről volt szó, tehát szabad volt, hogy akkor ne szóljak, hanem most mondjam: ha a feladatellátók jogviszonyait az országos kisebbségi önkormányzathoz kötődően teremtik meg, tehát mondjuk közoktatási megállapodás vagy társulási megállapodás kötődik, akkor ez ki fogja emelni a társulási támogatások köréből azt az adott intézményt, illetve feladatellátó helyet, hiszen bekerül az országos kisebbségi önkormányzat kiegészítő támogatottsági többletforrás-körébe, és semmiképpen nem igaz, hogy szakmai tartalom szempontjából azt a települési együttműködést valószínűsít meg, ami azért a társulási források célzott terepe. Tehát veszteség nem ér bennünket, csak maga a forrás nagysága, garanciája és miként érhető el típusú keretei változnak, ami azt gondolom, a csoportlétszámok szempontjából kedvezőbb egyébként, hiszen a társulási támogatásoknál nagyon komoly módon preferáltak az ideális felé menő csoportlétszámok, csoportarányok, amit mi nem minden esetben tudunk, még a kedvezményeink mentén sem küzdelem nélkül érvényesíteni. Nyilván az országos kisebbségi önkormányzat e tekintetben teljesen más pozícióban van.

Ezt csak egy kicsit örülve szeretném jelezni, hogy belehallgathattam tét nélkül egy beszélgetésbe, hogy vannak egyéb használatba vehető eszközök is, amit érdemes végiggondolni.

*

ELNÖK: Azt hiszem, hogy ez nekünk kettőnknek fontos információ volt. Mi is ilyen intézményvezetők vagyunk, tehát ez egy fontos információ volt.

KAJOS LÁSZLÓ: Csúnya fogalmakat használva, rá kell játszani a meglévő jogszabályi pozíciókra és meg kell nézni, hogy abból hogyan lehet továbbmenni annak érdekében, hogy fontos dolgok megőrződjenek, és nyilván ezzel nekünk is, a Szalay utcában dolgozóknak is segítséget nyújtanak, hogy egy meglévő jogszabályi környezetet kell egy kicsit teresebben belakni. Erről van szó.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Főosztályvezető-helyettes úr említette, hogy ha kérdések vannak a költségvetéssel kapcsolatban - az anyag látható a parlament honlapján, tehát a költségvetési törvénytervezet -, akkor ezeket a kérdéseket most fel lehet tenni.

MEDVEGY PÁLNÉ: Azt szeretném kérdezni főosztályvezető-helyettes úrtól, hogy ezzel a témával kapcsolatosan, amit zárt most főosztályvezető-helyettes úr, akár telefonon, akár személyesen – természetesen időpontot kérve – zavarhatjuk-e önt vagy sem?

KAJOS LÁSZLÓ: Nem zavarnak, de igazából a velem való kommunikáció egyik reális útja az e-mail, és amikor ott már nagyon tudjuk, hogy mi az, amiben valóban használatba vehető vagyok, akkor van értelme személyesen találkozni. Felkészületlen vagyok nagyon sok mindenben, ezért elnézést kérek, és azt gondolom, hogy rengeteg kérdésre tudunk úgy válaszolni – most elkezdtem gondolkodni Beloianniszon is, tehát egy csomó ilyen dolog van. A múltkor Jovánkának is visszaszóltam, hogy meddig jutottam aznap az általa felvetettekkel kapcsolatban. Lassú gondolkodású is vagyok, de ez a korommal együtt jár.

MEDVEGY PÁLNÉ: A másik dolog pedig: szeretném megkérdezni, hogy az egyházi normatíváról és a kiegészítő támogatásról sokat olvas az ember az újságban, hogy van ilyen egyeztetés, vatikáni megállapodás és egyebek, azzal kapcsolatosan az egyházak reakciója, tehát ebben a dologban hol tartunk, vagy tartunk-e valahol? A következő kérdés pedig az együttnevelés a sajátos nevelési igényű gyerekeknél vagy tanulóknál, a pszichés fejlődési zavarral rendelkezők kikerülnek a rendszerből, és a nem megyei fenntartású tanulási képességeket vizsgáló bizottsághoz fognak tartozni, tehát nem megyei hatáskörbe fognak tartozni, hanem az adott településiébe? Mi ennek a valóságtartalma? Plusz még mindig ez a kérdés, hogy ezeknek a szeptembertől esedékes normatívája csökken-e, mert úgy emlékszem rá, hogy valami olyasmit véstem az agyamba, hogy csökken. Hogyan van ez?

KAJOS LÁSZLÓ: Viszonylag kevés a felvetettek nemzetiségi aspektusa, és javaslom, hogy az egyházi kiegészítő támogatással kapcsolatos dolognál legyen egy olyan, hívjuk taktikának, akár a Kisebbségi Bizottságnak is, hogy a szabályozás ne ilyen mértékű, együttmozgó legyen a két területen. A kiinduláskor alapvetően kötődött a 30. § (2) bekezdéséhez, erről beszéltünk és beszéltünk a saját bekezdésünkről. Igazából a vita az egyházi kiegészítő támogatással kapcsolatban nem

ugyanabban a minőségben zajlik a tömegtájékoztatásban, mint szakértői szinten. A tömegtájékoztatásban az a látszat keltődik, mintha az egyházi intézményekbe járó tanulók csak a kiegészítő támogatást kapnák meg, és elsikkad az a momentum, hogy ugyanúgy megkapják a normatív támogatást, és az afölötti pénzről beszélünk.

Egyetlenegy olyan kör van, ahol szakmai értelemben és a minisztérium álláspontja szerint sem szerencsés a jelenlegi kiegészítő támogatásra vonatkozó szabályozás, ezek a korai fejlesztésben, gondozásban részt vevő gyerekek, mert ők az a gyereklétszám, aki hozzáadódik, tehát benne vannak az általános gyereklétszámban, ám de a szabályozás szövege szerint nem kapják meg az egyházi kiegészítő támogatást.

Ez egy valós probléma, azt gondolom, hogy ez meg fog jelenni most a napokban megint a sajtóban. Nem látom a közvetlen orvosolhatóságát egyébként.

Egyébként az egyházzal való vita abból eredeztethető, hogy a vatikáni megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve elvek szintjén szabályoz valamit. Ezek az elvek az elmúlt időszakban lezajlott normatívarendszer-beli változásokkal már precízen, pontosan nem illeszthetők össze. A 2005. évben is még az előkészítés, illetve most a zárszámadási törvény kapcsán is az egyházak kérése a szokványok szerinti számításokat vetett fel, merthogy itt az önkormányzati összráfordításból számítódik ki, hogy mennyi az, amit itt az egyházaknak, az egyházi intézményeknek ténylegesen meg kellett kapni, és ugyan az önkormányzati szakfeladat-rendszer, amiben a ráfordítások könyvelődnek, már feladatelemek szempontjából viszonylag precíz, tehát látszik, hogy vannak olyan feladatelemek, amelyek nem logikusak, hadd mondjam, hogy a napközi című problémakör 7 milliárd forintos normatívával szemben 34 milliárd forint volt 2005-ben az önkormányzatok ráfordítása. Nyilván itt jelentős önkormányzati saját erő került be a rendszerbe azért, mert a napközit, mint ellátást fontosnak tartották. Mi azt állítjuk, hogy alapvetően nem közoktatási, hanem elsősorban szociális okokból.

Az egyház nem nagyon kapható arra, vagy legalábbis rövid távon nem volt kapható arra, hogy próbáljuk meg precízebbé tenni, hogy mire is igaz, mire nem igaz a vatikáni megállapodás. Ehhez sem magát a megállapodást, sem a kiegészítő jegyzőkönyvet nem kellene módosítani, viszont jól számolhatóan veszteséget jelentene, jelent nekik, mert ami viszont a vatikáni megállapodásban benne van, a pályázatok beszámíthatósága és korrekciója, az a Nemzeti Fejlesztési Terv alapján a közoktatásba érkező forrástömegben jelentősen növelte a pályázati forrásokat, amihez az egyházi intézmények természetes módon ugyanolyan módon jutnak hozzá - és azt gondolom, ez fontos vívmány, hogy ez így is maradjon -, mint bármelyik más intézmény. Viszont ez egy másfajta módon kerül az intézményrendszerbe, másfajta módon kerül az egyházakhoz.

Tehát nem fenntartót finanszírozunk ma a kiegészítő támogatások tekintetében, hanem a közegyházakat. Ott már ezek, van olyan egyház, aminek 3,5-4 milliárd forintos, 6 milliárd forintos összeget jelent önmagában a kiegészítő támogatás. Ezeknek az összegeknek a nagyságrendje is jelzi, hogy sokkal inkább anyagi érdekek által meghatározott szakmai álláspontokról van szó, mint önmagában közoktatáspolitikai kérdésként kezelhetőről.

Másrészt minden olyan esetben, amikor egy kialakult rendet, ami hagyományokon alapul, de mégiscsak létező, államigazgatási, hatósági eljárási értelemben az ember precízzé akar tenni, akkor egy sor olyan szokvány sérül, ami valakinek az érdekét sérti, még ha az átláthatóság, a jogorvoslat lehetősége meg is van, tehát még ha olyan érdekek vagy lehetőségek jelennek meg ezzel kapcsolatban, ezzel egy időben, ami az ügyféli védelmet teremtené meg, ügyfélnek tekintve az

egyházat, és nyilván itt sokkal inkább társadalompolitikai alkukról van szó, mint szűken közoktatási ügyről.

A 145 ezer forinthez képest, ami most a költségvetési törvényben van, azért, hogy tartható legyen a 2007. évi előirányzat, azt kértem, hogy 120 ezer legyen ez a szám. Tehát jól jelzi a dolgot, hogy a 25 ezer forint/fő egy jelentős tétel, 2005-ben 95 ezer gyerek volt, akire vonatkozóan ez a szám, tehát ez a kiegészítő támogatás fizetődött. Ez egy jelentős összeg. Ez van a viták mögött. Nem én természetesen, de muszáj vagyok jelezni a saját álláspontomat is, hogy érthető legyen, hogy nem másokra mutogattam. Azt gondolom, hogy nem megalapozott a jelenlegi finanszírozás kellő pontosságú jogszabályokkal. Ez a dolog egyik része.

Az SNI-s és a diszes gyerekekre kérdezett még rá a maga szakmai megfogalmazásával. Az a szaktörvénybeli megfogalmazás 2008 szeptemberére tolt ki az SNI-s gyerekkörből való kikerülését a diszes gyerekeknek, de a költségvetési törvényben lévő számtan – és nyilván a két dolog egymással összefügg –, az ezzel kapcsolatos egyeztetések, ez a bizonyos keddi egyeztetés egyértelműen azt vetette fel, hogy az, hogy mi lesz 2008. szeptember 1-jétől és ennek a finanszírozásra milyen hatása lesz, ezt a tavaszi jogalkotással és a következő időszakban egy komolyabb szakmai előkészítő munkával kell megalapozni. Ebben az értelemben most azt mondom, hogy nem lefutott az, hogy mi lesz, nem jelenik meg a probléma 2007 szeptemberétől. Egyébként ami a költségvetési törvényben benne van, az a diszesek tekintetében jelentene egy csökkenő forrást, általában az SNI-sek tekintetében csak annyiban, amennyiben ők jelen vannak abban az általános létszámszámításban, amiben az általános iskola, az óvoda, és ott van összesen – ahogy a múltkor említettem – 7,8 milliárd forintnyi teljes forrásszűkülés, ami az egy főre vetített forrást is csökkenti, de ennél nem nagyobb arányban.

Viszont az egyértelműen tisztázott, hogy egy létszámként benne van az alapszabványban, tehát a látszó 240 ezer forint nem arányosítható a 464 ezerrel, mert megjelenik még egy forráselem, ami az általános finanszírozásból való részvételünket jelenti.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyéb kérdések?

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Csak azt szeretném kérdezni, először is megköszönöm, hogy végre mi is megkaptuk ezt a támogatást a főosztálytól vagy a minisztériumtól, a kérdésem az, hogy a jövőben fogunk-e mindig kapni, benne lesz-e a költségvetésben, vagy ez most csak egy ilyen egyszeri támogatás volt?

KRASZLÁN ISTVÁN: Azt tudom ezzel kapcsolatban elmondani, hogy a jelenlegi szerződés alapján egy egyszeri támogatásról van szó, és gondolkodunk egy olyan megoldáson, hogy valamilyen rendszerbe tereljük ezt. Vannak elképzeléseink, de erről még korai beszélni.

KAJOS LÁSZLÓ: Egy dolgot hadd javasoljak az önök figyelmébe, gondolkodjanak rajta, lehet, hogy ez is jó valamire. Jelen pillanatban a finanszírozás különossége mindig a fenntartói státuszhoz kötődik. A közoktatásban pedig van a fenntartás, mint fogalom, és van a feladatellátás, mint fogalom. Azt gondolom, hogy érdemes lenne azon gondolkodni, hogy vajon, azokban az esetekben, amikor jól megfogható a feladatellátás, de nem lesz olyan racionális szempont, amittől az

intézményfenntartás jöhetne szóba, hogy akkor nem lehetne-e valamit kezdeni ezzel a kiegészítő támogatottsággal?

Tehát egy sor esetben, nem a nagyoknál, hanem a kicsiknél, az országos kisebbségi önkormányzatnak a saját kisebbségem problémáját jobban érzékelem, mint valaha fogja az államigazgatás, hiszen neki az egésznek a terhét kell érzékelnie. Vajon, hogyan lehet eszközzé tenni valamit, aminek már a problémáját érzékeljük finanszírozási értelemben. Az lényeges, hogy nem rontja el az államháztartási egyensúlyt, mert egy nagy kalapon belül igényel ez nem is akkora pénzt, tehát az érveinkben is könnyebben lehetnénk, de nem pusztán gesztust, hanem nagyon komoly segítséget is jelenthetne olyan esetekben, amikor egyébként jogszerűen más utunk nincsen a pályáztatáson, aminek egészen másfajta garanciarendszere van, és én is hiszek abban, hogy a személyektől független garanciarendszer egy kiszámítható dolog, mint a személyek által meghatározott, bármennyire jók a személyek.

ELNÖK: További kérdések? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, megköszönjük ezeket a továbbgondolkodásra ösztönző indíttatásokat is. Köszönjük szépen főosztályvezető-helyettes úrnak, és szép napot kívánunk.

Áttérnénk az egyebek témakörre és az egyebek témakörben napirendi pontként, illetve az egyebeken belül az egyik kérdés a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítási kérelmek. Az anyagot megkaptuk néhány nappal ezelőtt e-mailen. Köszöntöm Bársony Csaba titkárságvezető urat, és kérdezem, hogy van-e ehhez valami hozzáfűznivaló, vagy pedig kezdhethük a referensekkel?

A táblázat megvan mindenkinek? *(Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio: E-mailen nem jött meg!)* Mivel a horvát terület jelentősen érdekelt, szeretném kérni Zoricát, hogy szóljon hozzá.

AGATICS HAJNALKA: Mielőtt rátérnénk az egyes könyvekre, nekem lenne egy kérésem Bársony úrhoz. Nem tudom, hogy ezek most mennyire ilyen nagyon-nagyon sürgős dolgok, hogy ez nem mehetett volna-e át mondjuk a januári ülésre, mert azért nekem itt van most jó pár könyvem, amelyikkel nincs probléma, arra azt mondom, hogy mehet, de most ma reggel lett ide, az asztalra téve az anyag, mert állítólag az e-mailemen nem jött át két nappal ezelőtt. Ezt valahogy, ha ennyire a végére tolódik, végül is havonta ülésezünk, akkor ha kérhetem ezt, hogy azért a referens is bele tudjon nézni.

Nekem egy problémám lesz majd, ahol a könyvészet nem javasolta, a többivel végül is ennek ellenére sincs problémám, de azért nem ártott volna, ha előbb kapom meg az anyagot.

BÁRSONY CSABA: Természetesen így van, és mindig igyekszünk megfelelő időben kiküldeni, itt sajnós, az a probléma is volt, hogy két nappal korábban küldtük ki, most hogy itt az e-mail kapcsán technikai problémák merültek fel, ezt természetesen értem, de azt gondolom, hogy ahogy ön nem tudott hozzáférni, mi vétlenek vagyunk abban, hogy az ilyen technikai problémák miatt mik adódnak. Mi azt gondoltuk, hogy mivel tankönyvvé nyilvánításról van szó, célszerűnek láttuk, hogy minél hamarabb az OKB-ülésre kerüljön, hiszen ha javítást kell végezni, akkor azért, hogy minél hamarabb meg tudja kezdeni a kiadó esetlegesen a kötetek javítását, ha pedig jóváhagyásra kerül, akkor pedig azért, hogy ezek minél hamarabb tankönyvvé legyenek nyilvánítva.

Azt szeretném a tisztelt bizottság és a tisztelt referensek figyelmébe is ajánlani, hogy a szakértők például a horvátnál azért számos esetben feltételeket fogalmaznak

meg, és azt szeretném jelezni, hogy sokkal egyszerűbb egy bizottságnál az ülésen a döntés elfogadásakor meghatározni a feltételeket, mint később utána esetleg azért elfogadni egy könyvet, hogy minél hamarabb tankönyv legyen belőle.

Egy mondatot még engedjenek meg. Azért, mert többször beszélgettünk arról, hogy a szakértők kapcsán esetleg vannak problémák, illetve hogy az OKÉV a szakértőket adott esetben hibajavításra kéri. Szeretnék erre egy illusztrációt mondani, csak azért, hogy ezek a szakértői vélemények mennyiben változnak, illetve alakulnak a kiadókkal folytatott együttműködés alapján. Függetlenül attól, hogy melyik könyvről van szó és milyen nemzetiségi nyelvről, szeretném a tisztelt bizottság tagjainak megmutatni, hogy ebben a szakértői véleményben az 1. pontnál – írd és mondd – két mondat szerepel a szempontban lévő három alszempontra adott válaszként. Erre azt mondtam, hogy én úgy gondolom, ennél ez a könyv is és az egész bírálati folyamat részletesebb szakértői véleményt igényel, illetve szükséges hozzá, ezek után a szakértőt arra kértük, hogy javítsa a feltételt. Majd ezek után ez az egy oldal szól immáron a javított szakértői véleményben csak az 1. pontról, ahogy az előzőnél kettő mondat szólt.

Azt gondolom, hogy ez a példa kellően jól illusztrálja azt, hogy az OKÉV miért is tevékenykedik, hogy mit is szeretne a szakértőktől, és azt is mutatja, hogy ezek a kérések nem lehetetlenek, és a szakértők végül is megértik és el is tudják fogadni azt, hogy az OKÉV ezt kéri tőlük.

Kérem tehát az önök támogatását is, hogy ha esetleg nézeteltérések támadnak a szakértőkkel, akkor jelezzék. Azért minden nyelvterületen vannak olyan szakértők, akik megértették és elfogadták, hogy mi az a feladat, amit nekik el kell végezniük, mi az a munka, amivel nem az OKÉV munkáját elsősorban, hanem az önök munkáját segíthetik, hiszen azt gondolom, hogy két mondat alapján javasolni valamit szakmailag, egy kicsit nagyobb felelősség, ha úgy tetszik, vagy ha a másik oldalról nézzük, nagyobb felelőtlenség, mint egy egyoldalas, ugyanarról a mennyiségről szóló egyoldalas szakértői vélemény alapján.

Tehát merem azt mondani, hogy jó úton járunk a tekintetben, hogy ezek a szakértői vélemények mind megalapozottabbak és részletesebbek legyenek, és ennek megfelelően azt is gondolom, hogy ezek a szakértői vélemények nagyon sokat segíthetnek abban, hogy azok, akiket a szakértők a komoly, részletesen kifejtett szakmai véleményük alapján javasolnak, azokat a tisztelt bizottság lehetőség szerint a lehető legkorábbi időpontban vegye figyelembe, vagyis ne utólag próbáljon meg, mint ahogy a múltkor ennél a bizonyos szlovák földrajzknnyvnel próbáltunk valamilyen megoldást kitalálni arra, hogy a hosszabbításnál mit tudunk tenni azért, hogy a korábban rosszul működő rendszerből a hibákat gyomláljuk. Azt látom itt a horvát könyvek esetében, hogy talán jó időben vagyunk ahhoz, hogy még a folyamat elején javítsuk azokat a hibákat, amelyeket a szakértők is feltártak, és ne kerüljünk abba a helyzetbe, hogy majd esetlegesen itt is egy hosszabbítási eljárásban próbáljuk meg aztán a könyveket úgy átalakítani, hogy azok valóban jól használhatóak is legyenek, ne csak minél előbb a rendszerbe kerüljenek, mert azt gondolom, hogy ez mindig nehezebb, elébe menni a problémáknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor átadnám a szót a referensnek. Akkor menjünk sorban.

AGATICS HAJNALKA: Tehát van egyszer a „Nas materinski jezik 7.” Itt az egyik tudományos szakértő azzal a feltétellel támogatta, hogy felsorolt minden hibát. Ezek nyelvhelyességi vagy úgymond gépelési hibák. Én ezekkel annál is inkább

egyetértek, mert ez gradistyei nyelven íródott, tehát én azt most nem tudom eldönteni, hogy ez jó-e, ahogy ő leírta vagy nem. Ő a szakembere, tehát ő biztos, hogy joggal írta, hogy ki kell javítani azt a bizonyos szót.

A kötetnél volt itt valami, hogy feltétellel támogatta, mégpedig a feltétele az volt, hogy a teljes könyv átmontírozása, újranyomása és jobb minőségben történő kötése szükséges. Gondolom, hogy ha ezt visszaküldik a kiadónak, akkor ezzel együtt küldik vissza... *(Bársony Csaba: Ha a bizottság ezt a döntést hozza.)* Majd ők ezt figyelembe veszik, én ezt most nem tudom eldönteni, hogy hogyan történik.

Javaslom, hogy úgy fogadjuk el, hogy a feltételek teljesüljenek.

ELNÖK: A szakértői véleményben leírt feltételek.

BÁRSONY CSABA: Bocsanat, csak hadd mutassam be a tisztelt bizottságnak, hogy könyvészeti szempontból ez egy alapvető hiba, tehát hogy a páros oldalon kezdődik a könyv, ez egy olyan alapvető könyvészeti hiba, hogy ezt a könyvet ebben a formában nem lett volna szabad a nyomdából kiadni, vagy a nyomdának nem kellett volna kinyomni, vagy a kiadónak kellett volna figyelnie. Ez a könyvészet szempontjából egy olyan hüvelykujj-szabály, aminél sajnos, nem lehet elengedni. Tehát ez egy akkora szarvashiba, hogy... *(Fábiánné Orosz Ibolya: Minősíthetetlen, így is mondhatnánk.)*

ELNÖK: Az iktatószámok szerint kezdjük, akkor a 15271-essel. Tehát a javaslat az, hogy feltétellel támogatja. Bizottsági vélemény? *(Szavazás.)* Egyhangú egyetértés. (75/2006. (XII.14.) számú határozat.)

Tehát a bizottság feltétellel támogatja. A feltételek le vannak írva a szakértői véleményben.

A 15269-es.

AGATICS HAJNALKA: Ezzel nincs probléma, itt mindenki támogatja, tehát támogatom.

ELNÖK: A referens támogatja.

BÁRSONY CSABA: A tudományos szakértő itt is feltétellel támogatja.

AGATICS HAJNALKA: Igen, itt is van hiba, ebben kevesebb van, mint az előzőben, de igen, tehát a hibák javítása után.

ELNÖK: A referens támogatta, feltétellel. A bizottság? *(Szavazás.)* Köszönöm. (76/2006. (XII.14.) számú határozat.)

15270-es: Citanka.

AGATICS HAJNALKA: Igen, Citanka 5-6. osztály. Itt először a szakmai részéről: szintén Paukovicsné a hibákat felsorolja, természetesen ezeket ki kell javítani. Itt van az én nagy gondom, hogy itt a könyvészet egyszerűen nem támogatja ezt a könyvet. Nem tudom...

ELNÖK: Akkor mi mit tudunk, ha te nem tudod?

AGATICS HAJNALKA: Nem is láttam a könyvet. Abból induljunk ki, mert egy könyvet sem láttam.

ELNÖK: Akkor ezt vegyük le a napirendről.

BÁRSONY CSABA: Bocsánat, annyit még hadd mondjak, hogy gyakorlatilag ezt a könyvet végig félkövér betűtípussal szedték, ami könyvészeti szempontból ugyancsak érthetetlen. Tehát semmi nem indokolja a félkövér betűtípust, a tipográfiában kiemelésre szokták használni. Ezt a könyvet az első betűtől az utolsóig félkövér betűtípussal nyomták végig. A behúzásoktól kezdve a versek tördeléséig teljesen kiszámíthatatlan, hogy hol, mikor, milyen margószélességet, sortávolságot tervez a tipográfus. Ennek a könyvnek van története, ennek is, mégpedig az, hogy ennél a könyvnél már az is probléma, hogy amikor a kiadó beadta, ezt egy bizonyos OP-0001 kóddal adta be. Ez az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum kódszáma, ami azt jelenti, hogy ezeknek a könyveknek a határozata kézen-közön vagy eltűnt vagy lehet, hogy valamikor volt, mindenesetre most semmilyen dokumentummal nem igazolható, hogy valamikor tankönyvek voltak. Ezért a Croatica Kiadó, amelyik annak idején az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeumtól elnyerte azt a jogot, hogy pályázat útján jelentesse ezeket a könyveket, most a saját kiadói égisze alatt adta be a könyveket, de azokból adott be mintapéldányt, amelyeket még annak idején az OPKM-nak a kiadó kinyomott.

Ezért teljesen tisztázatlanok az olyan viszonyok, hogy az OPKM szerepel a könyv hátulján, a hátsó borítón, ráadásul az OPKM kiadói kódja szerepel, tehát tisztázatlanok a könyvészeti viszonyok, a tipográfia pedig olyan, amilyen. Tehát itt helyel-közzel belóg a rajzokba a félkövér betűtípus. Tehát azt gondolom, hogy természetesen a bizottság döntése előtt meghajlok, ha a bizottság ezt a következő ülésére napolja, de azt gondolom, hogy a könyvészeti szakértő nem véletlenül írta le, amit leírt, és a könyvészeti szakértő véleményéből és a pontozásából teljesen egyértelmű az ő álláspontja.

A tartalmát természetesen ő nem vitatja, de azt mondja, hogy ez ebben a formában ne kerüljön gyerek kezébe. Tehát ezt a könyvet ahhoz, hogy újra beadja a kiadó, újra kellene tördelni, újra kellene nyomni, és az alapján lehetne beadnia a kiadónak.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Elnézést, csak egy nagyon rövid megjegyzés. Ide vezet az, hogy ha dilettáns, nem hozzáértő felelős szerkesztők nyúlnak a tankönyvekhez. Csak ennyit szeretnék mondani. (*Agatics Hajnalka: Ezt nem a Croatica csinálta eredetileg.*) Attól az én megállapításom ugyanaz.

AGATICS HAJNALKA: Nekem pedig az lenne a kérdésem, most már ugyan lassan két éve nem vagyok a Croaticában, tehát nyugdíjba mentem, de amikor ott dolgoztam három évig, már akkor terítékre kerültek ezek a könyvek, és lesz még két ilyen, a két énekkönyv. Egyszerűen az ügyvezető igazgatónak megvan a levelezése az OPKM-mel, ők átadták így a könyvet, de semmiféle határozatot azóta sem. Itt mi a megoldás? Akkor hogyan legyen? Ezek végül is használatban lévő tankönyvek, ezek anno megkapták az engedélyt, mert úgy kerülhettek fel a tankönyvlistára. Ez biztos, mert ezt még annak idején Pilisborosjenőn hagytuk jóvá, csak az a baj, hogy a Croaticának erről nincs semmilyen határozata.

BÁRSONY CSABA: Most az történt, hogy a kiadó ezzel szembesült, hogy ezt nem tudja az OKÉV felé igazolni, hogy ezeket a könyveket valaha jóváhagyták. Azt gondolom, hogy a kiadónak ebben annyi a felelőssége, hogy ha azt vállalta, hogy ő beadja ezeket a könyveket új tankönyvvé nyilvánítási eljárásra, akkor nem lett volna szabad ilyen tipográfiával megtennie, hanem ha vállalta annak a költségeit, hogy akkor ő ezt új eljárás keretében hagyatja jóvá, akkor azt a költséget vállalnia kellett volna azzal, hogy ezt ne a hagyományos formában, és ne három olyan példány beadásával tegye, amely az OPKM-nek a kiadó által kinyomott raktári készletéből még éppen megmaradt.

Nem a kiadó felelősségét vitatom, hogy miért született meg így a könyv, az viszont, hogy ők így adták be a továbbiakban is, azt gondolom, hogy akkor nem így kellett volna. Tehát ha vállalják ennek a költségeit, akkor vállalni kellett volna azt is, hogy ezt tisztességes tipográfiával és megfelelő kötészettel adják be. A kötetnél már a hátsó oldal kezd így szépen leválni róla, amit isten bizony, nem én rángattam le róla, hogy ezt jobban tudjam dokumentálni. A szakértő szintén szóvá teszi a feltételek között, hogy a könyv kötetzeti megfelelését erősen megkérdőjelezi. Tehát ezeket tudom a bizottság döntéséhez segítségként elmondani.

Ha a bizottság úgy érzi, hogy ez alapján kellő információ áll rendelkezésére, akkor kérem, hogy döntsön, ha úgy érzi, hogy ezek az információk nem elégségesek, akkor természetesen tiszteletben tartom a bizottság döntését.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Javasoljuk, hogy a bizottság ne támogassa. Ki ért ezzel egyet, hogy ne támogassa?

AGATICS HAJNALKA: Bocsánat, ez, hogy nem támogatja, ez most azt jelenti, hogy nem lesz belőle tankönyv? Vagy pedig azzal a feltétellel támogatjuk, hogy a könyvészeti szakbíráló által megadott szempontok szerint nyomják újra? Ha mi most azt mondjuk, hogy nem, akkor ez azt jelenti, hogy lekerül a listáról.

BÁRSONY CSABA: Most sincs fenn.

ELNÖK: Tehát most sincs fenn.

BÁRSONY CSABA: Ha nincs határozat, akkor most sincs fenn a jegyzéken, ha pedig fent van, akkor legfeljebb a nemzetiségi tankönyvekre vonatkozó speciális szabályok alapján, amelyek alapján a továbbiakban is ily módon fönt lehet, de akkor biztos, hogy nem úgy van fönt, hogy határozattal rendelkezik, hiszen emlékeim szerint ezeket a könyveket már tavaly sem vettük fel a tankönyvjegyzékre, pontosan e miatt a probléma miatt.

Tehát én a feltételest azért nem tudom egyáltalán támogatni, mert itt nem konkrét és jól megfogható feltételekről van szó. Tehát nem arról van szó, hogy a szakértőnek kellett készítenie egy tipográfiai leírást vagy egy tipográfiai tervet, hogy ennek a könyvnek hogyan kell kinéznie. Ha belegondolunk, ez a szakmai feltételnek azt jelenti, mintha azt mondaná ki a tudományos vagy pedagógiai szakértő, hogy dolgozza át a könyv három fejezetét, és a bizottság ezzel a feltétellel javasolja. Ki az, aki ellenőrizni tudja, hogy pontosan hogyan, miként kellett volna ezeket a fejezeteket átdolgozni? Tipográfiaiilag ugyanez a helyzet. Ezt a könyvet újra kell tördelni, újra kell tipografálni, egy teljesen új tipográfiai tervet kell készíteni. Mi az a feltétel, amelyek mentén ez ellenőrizhető, hogy ő úgy csinálja-e meg? A tipográfiára nem adható meg olyan egzakt paraméter, hogy csak ebben a formában jó a könyv. Tehát

nem várhatom a szakértőtől, hogy ő tételesen leírja, hogy adja meg, hogy mondjuk mennyi legyen a behúzás, mennyi legyen a verseknél a sortávolság, hogyan helyezzék el az ábrákat, a rajzokat a könyvben. Tehát ezt lehetetlen oly módon javítani, hogy utána ezt egzaktan egyetlen könyvészeti szakértő is ellenőrizni tudja, hogy ez megfelel-e a feltételeknek.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Vannak általános kritériumok, amit nem kell mindig tételesen leírni. Aki a könyvszakmában dolgozik, az pontosan tudja, hogy hány sort kell kihagyni a cím után, mennyi távolság kell hogy legyen az ábra és a szöveg között, milyen betűtípussal kell egyáltalán általános iskolás gyerekeknek írni.

BÁRSONY CSABA: Igen, de az a kérdés, hogy ez a könyv az a könyv-e. Az eljárás végén nekünk egy könyvről döntenünk kell, amely alapján megindult az eljárás. Ha abban azok az észrevételek, amelyek egzakt módon nem ellenőrizhetők, tehát nem úgy van, mint az előző könyveknél, hogy világosan lehet tudni, hogy nyelvhelyességi, helyesírási, központoszási, bármilyen hiba van, amit tételesen lehet ellenőrizni, hogy kijavította-e vagy nem. Ez nem az a könyv lesz, hiszen elképzelhető, hogy nem így fog kinézni a borítója, mert azért valljuk be, ennél bizonyára ízlésebb és figyelemfelhívóbb borító is tervezhető, azt gondolom, anélkül, hogy különösebben tipográfiai végzettsége lenne akármelyikünknek. Tehát ez a könyv nem az lesz.

Tehát a három feltétel közül azt gondolom, hogy ez a könyv nem az a könyv lesz, ha ezt áttördelik. Ez egyszerűen nem az a könyv.

ELNÖK: Kérném akkor a referens javaslatát.

AGATICS HAJNALKA: Akkor azt javaslom, hogy a kiadó nyomja újra, tehát most nem mondjuk rá azt, hogy igen, hanem amikor megcsinált mindent, ami kell, akkor adja be újra jóváhagyásra.

ELNÖK: Tehát itt két lehetőség van: nem támogatjuk vagy feltétellel támogatjuk. Tehát a kettő közül melyik az, amit te javasolsz?

AGATICS HAJNALKA: Most Csaba azt mondta, hogy nem lehet feltétellel...
(Bársony Csaba: A bizottság mindent javasolhat.)

KRASZLÁN ISTVÁN: Csak a feltételt kell megfogalmazni.

AGATICS HAJNALKA: Tehát azzal a feltétellel, hogy újra beadják az új tördelt, bekötött és átszedett formában, hogy tipográfiai is megfelelően, mert végül is szakmailag nincs ellenvetés.

ELNÖK: Ott is van, hogy feltétellel támogatja.

AGATICS HAJNALKA: Jó, de azok ilyen dolgok, az rendben van, azokat kijavítják.

ELNÖK: Ebből még mindig nem derül ki, hogy te mit javasolsz.

AGATICS HAJNALKA: Én azt javaslom, hogy mivel ez szakmailag jó tankönyv, tehát tipográfiai is szedjék teljesen rendbe, újra át kell tördelni, újra ki kell

nyomni, újra be kell kötni. Én most nem tudok mást mondani. Ha azt mondom, hogy nem, az azt jelenti, hogy úgy, ahogy van, en bloc elutasítom a könyvet, ez pedig nem igaz. Most mondom azt, hogy feltétellel, de erre azt mondják, hogy nem...

ELNÖK: Jó, feltétellel támogatva, akkor ez a referensi javaslat. A bizottság hogyan viszonyul ehhez a kérdéshez? *(Szavazás.)* Elfogadjuk.

BÁRSONY CSABA: Akkor hadd kérjem a bizottságot, legalább a jegyzőkönyv számára, hogy legyen szíves, határozza meg pontosan azokat a feltételeket, amelyek teljesítése mellett a könyv tankönyvvé nyilvánítását fogja támogatni, mert e nélkül az OKÉV nem tudja a javítást elrendelni, hiszen nincsenek meg azok a megfogalmazott paraméterek, amelyek ellenőrzését lehetségesnek látom.

ELNÖK: Mivel a referens nem látta a könyvet, ezt levesszük a napirendről, ezt tudnám mondani. Ezt tudnám javasolni.

KRASZLÁN ISTVÁN: A következőt szeretném elmondani. Tehát ezt a tankönyvet ezek szerint tartalmilag megvizsgálták és rendben találták.

AGATICS HAJNALKA: Igen.

KRASZLÁN ISTVÁN: Van itt egy feltétellel támogatás a tudományos szakértőnél, az ellenőrizhető, hogy kijavított lesz-e. *(Agatics Hajnalka: Így van.)* Egyedül a könyvészeti dolgot kell áttekinteni. Tehát ebben a tekintetben fogalmazhat meg az OKB feltételt, nevezetesen azt, hogy ezt a tankönyvet újra kell tördelni, és az újrátördelt változatot be kell nyújtani, és abban az esetben már csak a könyvészeti szempontból kell megvizsgálni.

BÁRSONY CSABA: Ahhoz, hogy a könyvészeti szakértő megadja, az egy tipográfiai terv. Egy könyv nem úgy készül, hogy mondja meg, hogy ez a betűtípus és ez a betűméret, ott tételesen meg kell mondani attól kezdve, hogy hogyan fog kinézni a borító, hány színnyomással fog kinézni, mekkora a címfokozatok, milyen a tördelés, ez egy tipográfiai terv. Ezért a kiadóknál embereket megfizetnek, ezért ők komoly pénzeket kapnak. A szakértőnek nem az a dolga, hogy megmondja a kiadónak, hogy mit csináljon, hanem megnézzé, hogy amit a kiadó csinált, az ezeknek a szakmai szabályoknak megfelel-e. Ez egy óriási különbség. Ehhez kell a kiadóban a tipográfus.

A másik kérdés, hogy mi alapján erőltessem én egy kiadóra a szakértő véleményét, illetve az érveit? A tipográfia nem olyan egzakt tudomány, mint a kétszer kettő a matematikában, hiszen az, hogy mondjuk adott esetben a címfokozat 12 és feles vagy 12-es, adott esetben mind a kettő elfogadható. A tipográfiai tervet éppen ezért a kiadónak kell kitalálnia, azt, hogy egy oldalon mondjuk a képet az oldal felére teszem vagy az oldal egyharmadára, hogy én ezt az oldalt úgy tördelem, hogy teszem azt ezt a rajzot beforgatom vagy nem forgatom, így teszem vagy úgy teszem, ezt nem lehet előírni tételesen a kiadónak, hiszen 25-féle megoldás is elfogadható lehet pedagógiai szempontból.

Itt a szakértő nem azt mondta, hogy azért javasolja elutasításra, mert az ő tipográfiai felfogásának vagy az ő általa képviseltnek nem felel meg, hanem azt mondta, hogy ezek olyan alapvető hibákat tartalmaznak, és olyan indokolatlan tipográfiai megoldásokat, amelyek mellett ő nem tudja támogatni. De ettől még a kiadó előállíthatja 12-féleképpen is azt a könyvet. A szakértőnek pedig nem ez a

feladata, tehát ezt szeretném tisztázni. A szakértőnek nem az a dolga, hogy megmondja a kiadónak, hogy mit csináljon másként, hacsak nem olyan tételes hiba van, ami mondjuk helyesírási, központoszási, amit egyértelműen ellenőrizni lehet.

ELNÖK: Persze mondjuk a bizottság sem tudja ezeket a feltételeket így megfogalmazni.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Csaba, félreértettél engem. Én nem azt kértem a tipográfiai szakértőtől, hogy tipográfiai tervet készítsen, de indokolja meg részletesen, hogy mely pontokon nem felel meg, és ezeket nyújtsa be a kiadónak, és a tipográfiai tervet nekünk nem kell megnéznünk. Egyébként evidencia minden kiadó számára, hogy mik azok a tipográfiai szabályok. Úgy gondolom, hogy túl is beszéltük ezt a kérdést. Meg kell felelni az általános tipográfiai kritériumoknak, könyvészeti kritériumoknak, és azok azért eléggé nyilvánvalóak, úgy tudom.

KRASZLÁN ISTVÁN: Én a következőt javasoltam, hogy az OKB azzal a feltétellel fogadja el ezt a tankönyvet, hogy a kiadó tördelje újra, készítse el komplett formában, ezt nyújtsák be, és abban az esetben történjék még egy bírálat, de már ne komplex, hanem csak és kizárólag könyvészeti szempontból, azzal a feltétellel, hogy a kiadó tartalmában nem változtathat rajta. Így ez elfogadható?

BÁRSONY CSABA: Igen, ha az eljárás lehetővé tenné, de nem teszi lehetővé, mert erről a könyvről ebben a formában kell dönteni, és a bizottság vagy azt mondja, hogy feltétellel támogatja, amely esetben akkor én továbbra is ragaszkodom ahhoz, hogy a bizottság határozza meg ezeket a feltételeket. Amennyiben a bizottság elutasítja, a kiadónak egy új eljárás keretében ismét be kell nyújtania a könyvet. Ez a két lehetőség van. Arra abban az esetben lett volna lehetősége, ha a kiadó mondjuk nem könyv formátumban adja be, hanem imprimatúraként, bármilyen tipográfiai és egyéb hibát az imprimatúrában javítani lehetett volna, tehát erre lett volna egy másik lehetőség. A kiadó nem ezt az utat választotta, hanem azt, hogy beadta ezt a raktáron maradt három példányt. Én arra nem látok lehetőséget a jogszabály alapján, hogy a bizottság most azt mondja, hogy ezt a könyvet ebben a formában támogatja azzal, hogy egyébként majd egy másik eljárásban a kiadó nyújtsa be az újrátördelt könyvet, amely eljárásban nekünk már csak könyvészeti szempontból kell vizsgálni, mert a jogszabály ilyenfajta lehetőséget erre nem ad. Megmondja, hogy mikor van lehetőség arra, hogy csak könyvészeti szakértő nézze meg a könyvet, akkor, amikor imprimatúraként javasolta a bizottság, és ez alapján a kiadó beadta a végleges kivitelt. Vagy a kiadó azt mondja, hogy például megváltoztatja a borítót, mert egy kicsit mondjuk modernebb vagy a gyerekek életkorához jobban illő borítótervvel kíván megjelenni ezután a piacon, vagy arculatváltás miatt lecseréli a logóját és minden könyvön ezt meg akarná jeleníteni.

Ezekben az esetekben van arra lehetőség, hogy csak könyvészeti szakértő nézze meg a következő eljárásban, ebben az esetben erre sajnos, nincs lehetőség.

ELNÖK: Akkor most kérném szépen még egyszer a referens javaslatát.

AGATICS HAJNALKA: Akkor most mindezek után azt ajánlom, hogy ezt most per' pillanat vegyük le a napirendről, mert nekem erről a kiadóval beszélnem kell, hogy mindezek után mi a további elképzelése.

ELNÖK: Ha a napirendről levettük, akkor szavazni sem kell róla.
Akkor menjünk tovább a következőre, a 15273.

AGATICS HAJNALKA: Igen, ez a Pjesmarica 3. osztály. Itt a két szakmai bíráló támogatja. Itt a könyvésznél a feltétellel támogatja, itt csak az van, hogy végül is könyvészetileg ő elfogadhatónak tartja, hanem az a gondja, hogy tisztázandó, hogy a két megjelölt kiadó közül melyik valójában a könyv kiadója.

ELNÖK: Tehát feltétellel támogatás. Kérném a bizottsági állásfoglalást! *(Szavazás.)* Támogatja a bizottság. (77/2006. (XII.14.) számú határozat.)
A 15272-es.

AGATICS HAJNALKA: Ez ennek a folytatása, a Pjesmarica 4. Ugyanez vonatkozik, mint a harmadikra, tehát a szakmai bírálók feltétel nélkül támogatják és a könyvésznél bíráló ugyancsak emiatt a kétkiadós dolog miatt feltétellel.

ELNÖK: Javaslat: feltétellel támogatja. A bizottság véleménye? *(Szavazás.)* Egyetért a bizottság, tehát feltétellel támogatja. (78/2006. (XII.14.) számú határozat.)
A 15257-es.

AGATICS HAJNALKA: Elnök Úr! Eddig nálam volt a szó, az utolsó, a 15202-es is egy horvát könyv.

BÁRSONY CSABA: Az előzőt is feltétellel támogatta a bizottság a 15273-ast is? Nekem úgy tűnik, mintha ott csak sima támogatás lett volna, nem feltételes.

ELNÖK: De feltételes támogatás volt. Tehát akkor a 15202-es következik.

AGATICS HAJNALKA: Ezt a múlt ülésünkön hagytuk jóvá. Ez egy ötödikes történelemkönyv, feltétellel támogattuk, mégpedig azzal, hogy a kiadó kijavítja a felsorolt hibákat. A kiadótól jött egy levél: „Köszönettel vettük a zömmel elírásokkal, gépelési hibákkal, elválasztással kapcsolatos jogos észrevételeket, amelyeket 2007. május 31-ig kijavítunk.” És akkor felsorolja az oldalakat, és az utolsó mondat pedig: „Nem kell javítani a 140. oldalon lévő „nadrobni spomenik”, ez egy síremlék, mert a könyvben úgy van, hogy „nadrobni”, a szakértő pedig azt írta, hogy „nad robni”. Én már ezt egyszer említettem itt, hogy amióta a horvátok önállósultak, minden évben új helyesírás jelenik meg, nagy viták vannak a nyelvészek között. Ez valóban így van, ahogy a szerkesztő leírta, tehát így is, meg úgy is, mert az egyik azt jelenti, hogy rajta van a síron, a másik pedig azt jelenti, hogy a sír fölött van.

Azt mondom, hogy legalábbis én ezt támogatni tudom, tehát az összes többi kijavítják, május 31-ig benyújtják.

ELNÖK: Tehát a kijavítási feltételekkel a bizottság támogatja-e?

BÁRSONY CSABA: Ez akkor azt jelenti, hogy a bizottság úgy fogja javasolni, hogy a kiadó véleményének figyelembevételével, azt elfogadva, ezt az egy hibát leszámítva kell kijavítani?

ELNÖK: Igen. Így kell érteni. A bizottság támogatja-e? *(Szavazás.)* A bizottság támogatja. (79/2006. (XII.14.) számú határozat.)

Köszönöm szépen. A szlovák tankönyvek következnek: 15257.

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én előzetesen annyit szeretnék mondani, hogy szeretném megköszönni azt a segítőkészséget, nyitottságot és emberséget, amit én Harmath Marietta részéről tapasztalok mindenkor. Mindig szokott szólni, hogy az utolsó pillanatban fogja elküldeni, mert ő is így kapja. Tehát nagyon korrekt munkakapcsolat van közöttünk, és akkor azzal szeretném folytatni, hogy szlovák vonalon is megy a gyomlálgatás és a gazráncigálás. Két könyvről van szó, mégpedig matematika munkafüzet 1. és 2. osztály számára, ahol a bíráló mellékletben megjelöli azokat a hibákat, amelyek a két munkafüzetben találhatók.

Én tankönyvvé nyilvánítását támogatom, feltétellel, hogy az alapján a hibajegyzék alapján ki kell javítani, amit a szakértő ott mellékletben lead.

Következik a harmadik.

ELNÖK: Egy pillanat, ezt egyben mondanád?

MEDVEGY PÁLNÉ: Igen, 1. és 2. osztály.

ELNÖK: Akkor a kettőről egyben szavazhatunk. Tehát támogatja a hibák kijavításával a bizottság? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (80/2006. (XII.14.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: Akkor most jön a 9. évfolyamos földrajz, ahol tulajdonképpen a pingpongozás folytatódik, azt, amit elkezdtünk, azt tovább folytatjuk. Ugyanarról tudok beszámolni a tisztelt bizottságnak, mint amiről Zorica beszámolt, hogy a tankönyvkiadó az OKÉV-hez fordult levéllel, aminek alapján – úgy emlékszem rá a papírból – 2007 május végéig ő is kijavítja a hibákat, de itt is van két narancssárga kiemelés, miszerint a tankönyvkiadó két dologgal nem ért egyet. Az egyik dolog az a 120. oldalon szereplő 105-ös kép aláírásánál, ahol a víz körforgásáról van szó, én elfogadom a kiadó véleményét itt, ebben az esetben.

A másik, amit a kiadó megfogalmaz, az, hogy a szakértő állításának, mely szerint helyenként túl sok üres, kihasználatlan hely maradt a képek mellett, és akkor felsorol egy talicskára való oldalszámot, illetve a szöveg után, melyek rontják a kiadvány esztétikumát, nem fogadjuk el, mert ez a magyar alaptankönyvben elfogadott tipográfiájának felel meg. Ha ő ezt mondja, akkor én ezt tudomásul tudom venni.

Összegzőképpen annyit mondok, hogy a 9. évfolyamos földrajzkiadvánnyal kapcsolatosan továbbra is feltételekkel támogatjuk, úgy, hogy a tankönyvkiadó javítsa ki ezeket, azokat a hibákat, amelyekről a múlt OKB-n beszéltünk, kivételt képez ez a kettő. Köszönöm.

ELNÖK: Tehát a javaslat elhangzott. Kérem a bizottság véleményét! *(Szavazás.)* Egyhangú. (81/2006. (XII.14.) számú határozat.)

BÁRSONY CSABA: Csak egy félmondat, mert továbbra is égető a kérdés. A szakértők. Nagyon szépen köszönöm a bizottság tagjainak, hogy segítenek nekünk a szakértőkkel való együttműködésben, és könnyebbé teszik a velük való kapcsolattartást.

Hadd kérjem továbbra is azt, hogy amennyiben módjuk és lehetőségük van rá, kérem, keressenek és javasoljanak további szakértőket, hiszen például legutóbb fordult elő egy szlovák könyvbírálat esetében, hogy három ember mondta vissza, akiket a referens javasolt, mire a negyediket valahogy sikerült megtalálni, illetve aki a jogszabályi feltételeknek is eleget tett. Tehát úgy érzékelem, hogy nemzetiségi szakértőkből nem lehet annyi, hogy hátradőlhessünk a székünkben.

Tehát továbbra is kérem, hogy legyenek szívesek és juttassák el hozzám azokat a listákat, amelyek a szakértők nevét tartalmazzák. Lehet, hogy nem fog jól az agyam, de úgy emlékszem, hogy nem túl sok lista érkezett meg hozzánk. Tehát azt kérem, hogy amelyik nemzetiség újabb szakértőket tud javasolni vagy egyáltalán a korábbiakat legalább megerősíti, akkor legyenek szívesek, küldjék el nekem ezeket a listákat, hogy Mariettának továbbítani tudjam. Vagy akár Mariettának is jó, nekem az is megfelel, hogy amikor ő önökhöz fordul, akkor könnyebb legyen az egyeztetés, illetve minél gördülékenyebben mehessenek az eljárások. Köszönöm szépen a segítséget.

ELNÖK: Az egyebek között a tankönyvtémában lenne még egy felvetésem, mégpedig a közismereti tankönyvek fordítási listájának módosítása ügyében fordultam a főosztályvezető asszonyhoz, mégpedig a következő miatt. Ugyanis elkészült egy olyan könyv, ami nem volt rajta a fordítási listán, ez Helméczy Máttyás történelemkönyve, amit a Nemzeti Tankönyvkiadó elkészített, ez megvan kéziratban, és szeretném, ha ez bekerülne, mégpedig egészen elől, a prioritásoknál, mert ez egy kész kézirat, tehát ezt jó lenne tankönyvvé nyilvánítani. Én itt ISBN-számot tudok mondani, azt mondjam, vagy a tankönyvi számot? *(Bársony Csaba: Megvan.)* Megvan egyébként a főosztálynál, tehát szeretném, hogy ha ezzel egyetértene a bizottság.

Valamint szeretném felvetetni a fordítandó könyvek közé, tehát az egyik ez a Helméczy-féle történelemkönyv, tehát erre akkor tudunk határozatszámot mondani. Egyetért ezzel a bizottság? *(Agatics Hajnalka: Ez most csak a németre vonatkozik?)* Igen, a németre. *(Kraszlán István: Egyben vagy külön?)* Ez most külön menjen. *(Szavazás.)* (82/2006. (XII.14.) számú határozat.)

A másik pedig: szeretném, ha felvennénk a listára az Egységes érettségi feladatgyűjtemény matematikából I. és II. kötet, ez a Concept-H Kiadó könyve, szintén megvannak a pontos számok. Szeretném itt a prioritások között, nem gondolom az első helyre, mert ez még egy nem kész valami, tehát a következő sorszám alá. Úgyis úgy szoktuk kezdeni ezeket a listákat, hogy ha elkészül, akkor automatikusan előbbre vesszük. Akkor kérném itt is a bizottság támogatását. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. (83/2006. (XII.14.) számú határozat.)

Akkor lenne még egy, az OKB honlappal kapcsolatban: úgy tűnik, hogy az OKB-nak is – mint ahogy az OKNT-nek is – lesz honlapja. Az OKM honlapján fenn lesznek egy linkkel a nemzetiségi oktatásnál az OKB ülései. A kérdés csak az, hogy emlékeztető legyen fenn vagy szó szerinti jegyzőkönyv. *(Agatics Hajnalka: Emlékeztető.)* Jó. Tehát akkor emlékeztető formájában, mert úgy tudom, hogy az OKNT-nél szó szerinti jegyzőkönyvek vannak. Ez viszont azt jelenti, hogy ezt az emlékeztetőt el kell készíteni a jegyzőkönyv alapján.

Van valami probléma azzal, hogy szó szerinti jegyzőkönyv kerüljön fel? A jegyzőkönyvet mindig megkapjuk, tehát itt azért olyan nem hangzik el, ami nem kerülhet a nyilvánosság elé, úgy gondolom. Tehát ez egy egyszerű dolog, itt több hír van, hogy „jön a kollégám, aki az OKB-ban képviseli a nemzetiségi oktatást, azt mondja, hogy ti ezt támogattátok, ennek utána kellene nézni a jegyzőkönyvben, de

nem teljesen így volt, mint ahogy mondjuk ő ott hallotta”. Tehát a jegyzőkönyv azért egyértelműen kideríti, hogy mi hangzik el. Azt mondanám, hogy foglaljunk úgy állást, hogy a teljes jegyzőkönyv rámehet a honlapra, visszamenőleg, tehát a mi megbízatásunk kezdetétől, az augusztus 31-ei ülésünk volt az első, kerüljön fel a nemzetiségi oktatáshoz. Egyetértünk ezzel? *(Többen jelzik, hogy igen.)*

A másik dolog pedig: elhangzott két kérdés. Általában egybeesik az OKNT ülése és az OKB ülése, hogy itt valamelyiket el kellene mozdítani. Sőt, az a kérdés is elhangzott, hogy esetleg később kezdeni az OKB-üléseket valamikor. Maradhat csütörtök, de akkor később kezdenénk. A később azt jelentené, hogy 13 óra vagy fél 12. *(Agatics Hajnalka: Ez az összes csütörtökre vonatkozik a hónapban? Nem lehet, hogy akkor nem a harmadik csütörtök?)* De lehet, hogy egy másik csütörtökre. Tehát két kérdés van: legyen egy másik csütörtök, és később kezdődjék, mert miniszteri értekezlet van csütörtökön.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Akkor miért kellene később kezdődnie, ha más csütörtökön ülnénk?

ELNÖK: Azért, mert akkor a miniszteri értekezletről valaki el tud szabadulni, befejeződik és akkor itt tud lenni, akár Kajtárné Botár Borbála, aki szokott jönni, vagy az államtitkár úr vagy valaki. Tehát szeretne a minisztérium felső vezetése is részt venni az ülésen.

ROMÁCZ LÁSZLÓ: Bocsánat, nem akarom szaporítani a szót, amikor a szeptemberi ülésünkön az októberi, novemberi, decemberi ülés időpontja meg lett állapítva, az a hónap második csütörtöke volt, és mindig ütközött az OKNT-vel. Ezért érkezett az a kérdés, hogy amennyiben lehet, térjünk ki, és ha az OKNT minden hónap második csütörtökjén ülésezik, akkor – ha nem probléma – az OKB ülésezzen a harmadik csütörtökön. Ezért vettem fel a kapcsolatot elnök úrral, hogy ha a jövő félév ütemtervét kezdi átgondolni, illetve a bizottság elé terjeszti, akkor amennyiben lehet, ezt vegyük figyelembe.

A dolog másik fele: ez ügyben egyébként itt volt Szabó Imre úr is, talán a novemberi ülésen, ez ügyben ő is adott tájékoztatást. Sajnos, az a probléma, hogy minden csütörtöki napon miniszteri értekezlet van 10 órától, és a minisztérium felső vezetői nem tudják magukat képviseltetni sajnos, az OKB-ülésen, pedig ezt meg szeretnék tenni. Ezért amennyiben lehet, én érveltem azzal, ami elhangzott az ülésen, hogy itt aktív pedagógusok vannak, akiknek az órarendjük már így van összeállítva, nehezen tudnák ezt kimozdítani, amennyiben maradna a csütörtöki ülés. Tehát erre a tanévre még úgy néz ki, hogy akkor nem kellene ezen változtatni, de amennyiben lehet, a kezdési időpontot legalább másfél-két órával toljuk el, hogy ha valamelyik felső vezető szeretné magát az ülésen képviseltetni, illetve személy szerint itt lenni, jelen lenni, akkor ezt megtehesse.

ELNÖK: Akkor ha ez a harmadik csütörtök, nekem nem probléma.

AGATICS HAJNALKA: Az időponttal kapcsolatban: nekem aztán teljesen mindegy, hogy Tökölről mikor érek be, de vannak itt, akik 200-300 kilométereket utaznak. Ha délre rakjuk, és ideér 9-kor, akkor mit fog csinálni délig, és délután pedig nem tudja megvárni a végét, mert megy a vonata.

Tehát nagyon sajnálom, ha a miniszter úr el akar jönni vagy nem tudom, kicsoda, délben még itt vagyunk, akkor be tud jönni, ha csak ez a probléma.

ELNÖK: Úgy gondolom, hogy a harmadik csütörtök, ami egyébként január 18-a lesz, Piroska napja, akkor ott tartanánk. Amit Zorica mond, ez bennünket is érint, tehát 10 órakor azért szeretnénk elkezdni.

KRASZLÁN ISTVÁN: Elnézést, annyit azért hozzá szeretnék tenni mindenképpen, hogy nemcsak arról van szó, hogy a minisztérium felső vezetése valamilyen módon rá szeretné kényszeríteni az akaratát az OKB-ra, hogy ez így történjék. Úgy gondolom, hogy nagyon sok esetben az OKB-nak is érdeke, hogy azon a napirenden a minisztérium felső vezetői itt tudjanak lenni. Tehát ezért javaslom, hogy ha most még januárra nem is, de gondolkodjunk el azon, hogy lehetőség szerint minél rugalmasabbak legyünk, amennyit meg tudunk engedni, mert azt a szándékot a minisztérium felső vezetése, hogy szeretnének az OKB ülésén gyakrabban, ha lehet, minden alkalommal itt lenni, ezt mindenképpen méltányolni kell, úgy gondolom. *(Fábiánné Orosz Ibolya: Az OKNT is áttette délutánra?)* Volt, hogy ők is később üléseztek. Én most az OKNT napirendjét nem tudom, de több esetben előfordult *(Fábiánné Orosz Ibolya: Őket pláne érinti, hogy a minisztérium képviselve legyen!)*, hogy bizony, ők sem kezdték el időben, tehát alkalmazkodtak és később kezdtek. Tehát volt rá precedens.

Megjegyzem: az OKB életében is volt rá precedens, hogy nem 10 órakor kezdett.

ELNÖK: Jó, én gondolnék arra, hogy mondjuk lehetne akár 14 órakor is kezdeni, az egy olyan barátságos időpont a vidékieknek, hogy azért nem a kora hajnali vonattal kell eljönniük, hanem egy későbbivel. Nem tudom, Zsuzsa, nálad hogyan van, mert bennünket érint, de az biztos, hogy nekem, ha 10-re ide akarok érni, akkor el kell indulni 6 órakor, ha fél 12-re, akkor is el kell indulni 6 órakor. A székesfőváros nagyon szép, lehet itt télvíz idején róni az utakat és különböző programokat szervezni, de arra, hogy programot csináljak arra a másfél órára, nyilvánvalóan nem jó.

KRASZLÁN ISTVÁN: Elnézést, lehet, hogy nem fogalmaztam pontosan. A rugalmasságot illetően én azt javasoltam, hogy azt kellene megvizsgálni, hogy esetleg más napon, amikor lehet 10 órakor kezdeni. Tudom, hogy a tanévben élnek nagyon sokan, és vélhetőleg ezt a csütörtököt tették ily módon szabaddá, de van egy félév is, amikor talán...

ELNÖK: Félév közben nincs váltás. Az egyetemen van váltás, az iskola úgy működik, hogy ott nincs váltás.

KRASZLÁN ISTVÁN: Akkor a jövőre nézve, tehát a következő tanévtől ezen mindenképpen el kellene gondolkodni.

ELNÖK: A jövő tanévre mindenképpen egy új időpontot biztosan tudunk, de én csak ezt a kettőt felvettem. Ha most tényleg így van, akkor a 14 óra jó lenne esetleg? *(Medvegy Pálné: Nem tudok Szarvasra hazamenni, de majd hazamegyek valahogy, alkalmazkodom.)* Én is alkalmazkodom. Nehogy félreértsetek, mert akkor csak kettőnket érint végül is, mert mi vagyunk viszonylag távol, és minden harmadik csütörtök lenne. Akkor 14 órakor kezdjük. Jó ez így?

Akkor 18-án, 14 órakor lesz a bizottsági ülés. Még Romác Laci szeretne valamit bejelenteni.

ROMÁCZ LÁSZLÓ: Van egy bejelentenivalóm a nyáron véleményezett pályázatokkal kapcsolatban hozott főigazgatói döntésekről. Az OKÉV Közép-Dunántúli Regionális Igazgatósága megküldte az OKB elnökének, hogy dr. Mándityné Zsitkovics Ágnes a döntés értelmében nyilvántartásba véve, mint érettségi vizsgaelnök a nemzeti, etnikai, kisebbségi iskolai nevelés, oktatás tekintetében (horvát nemzetiség) vizsgáztatási területen, illetve Vasdinnyey Miklós nyilvántartásba véve a német nemzetiségi vizsgáztatási területen.

Még egy információ: visszatérve az OKB-honlapra, ha felmennek az OKB honlapjára, a nemzetiségi oktatás fülnél fenn van az a két dokumentum, ami az OKB működéséhez kapcsolódik, az egyik a tagok és a delegáló szervezetek listája, a másik az érvényben lévő szmsz.

Ez ügyben szeretném felhívni a figyelmet, hogy a 2000-ben jóváhagyott szmsz van érvényben, és ez fenn van a honlapon is, de javasolnám, hogy az elkövetkezendő ülések alkalmával újra kellene tárgyalni és aktualizálni, mert már a minisztériumnak sem az az elnevezése, a pecsét se úgy működik.

ELNÖK: Ezt meg fogjuk tenni. Az ülést bezárom és mindenkinek békés, szép ünnepet kívánok.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 36 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

<u>Elnöki bevezető</u>	4
<u>Az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V.24.) OM-rendelet módosítása</u>	4
<i>Ötvös Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	4
<i>Lajos Józsefné kiegészítése</i>	5
<i>Szabó Tünde kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	6
<u>Tagok delegálása a MAB szakbizottságaiba</u>	7
<u>Tájékoztató a nyolc évfolyamnál kevesebb évfolyammal működő általános iskolák tagintézménnyé válására, különös tekintettel a nemzetiségi iskolákra</u>	9
<i>Kraszlán István szóbeli kiegészítése</i>	9
<i>Hozzászólások, kérdések, észrevételek</i>	11
<u>A 2007. évi költségvetési törvénytervezet közoktatást érintő kérdései</u>	19
<i>Kajos László szóbeli kiegészítése</i>	19
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	20
<u>Egyebek</u>	23
<i>Tankönyvvé nyilvánítási, meghosszabbítási kérelmek</i>	23